

magazín OSA nejen pro autory

aut or in

2014 | 3

Michael Kocáb | Jana Koubková | Jiří Kabát

Zdanění autorských honorářů | Nelpřiměřená odměna pro lázně

Vzpomínka na Petra Skoumala a Zuzanu Navarovou

Výstava 95 let OSA | Šuplíky textařů

Filmové premiéry | Nová CD

MUSIC CITY

... PRO MUZIKANTY

Navštivte

NEJVĚTŠÍ PRODEJNU

S HUDEBNÍMI NÁSTROJI V ČR

-20 %

Slevový kód:
"akg_20"

-20 %

Slevový kód:
"sabian_20"

-20 %

tc electronic

Slevový kód:
"tce_20"

Exkluzivní slevy pro čtenáře Autor In

www.music-city.cz

Ocelářská 937/39
Praha 9 - Vysočany
190 00

Infolinka
800 708 807

Otevírací doba:
po - pá: 10:00 - 19:00
so: 10:00 - 17:00

Přijďte s tímto kuponem do prodejny nebo jej napište do nákupního košíku ve třetím kroku, pole poznámka.
Platnost kuponu do 31. 12. 2014.

Síla hudby

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

dovolte mi, abych vaši pozornost obrátil k hudbě. Začnu jasným prohlášením: hudba je fenomén, který nás provází od kolébky až do hrobu a na tom nemůže nikdo nic změnit. Historicky ji používáme pro různé účely. Máme hudbu k tanci, hudbu duchovní, hudbu vojenskou, anebo jen prostou ukolébavku, díky které matka uspává své dítě.

Hudba pomáhá lidem v komunikaci a vyjadřuje jejich pocity. Ať už v komorním prostředí, nebo na stadionu plném lidí, všude poskytuje hudba unikátní cestu ke sdílení silného emotivního prožitku. Hudba stmeluje kulturní okruhy a posiluje osobní identitu. Pomáhá vytvořit psychickou pohodu. S hudbou se každý cítí lépe i bez alkoholu nebo jiných stimulačních látek. Pomáhá nám zapomenout na trable a překonávat chvíle samoty. Je nepochybné, že hudba dokáže vyjádřit i mystické propojení našich životů.

Hudba působí také na fyziologii i psychologii člověka a má tak prokazatelný terapeutický účinek. Lze ho docílit poslechem, nebo ještě lépe – přímo aktivním provozováním hudby. Umí posílit relaxaci, potlačit stres nebo i bolest. Působením hudby na děti v prvních letech života, lze urychlit jejich duševní vývoj. Hudba, zejména ve spojení s textem, je velmi silným pojítkem sociálních skupin. Podporuje komunikaci na úrovni společných emocionálních reakcí a tím prohlubuje identifikaci jedince se svým společenstvím. Vyvolává emoce, nálady a dokáže změnit stav mysli.

// Hudba působí také na fyziologii i psychologii člověka a má tak prokazatelný terapeutický účinek.

Důkazy, že hudba provází lidskou společnost od pradávna, můžeme nalézt na jeskynních malbách v jižní Francii. Hudební nástroje, jako jsou například flétny, tam byly znázorněny již před 30 000 lety. S naprostou jistotou lze říci, že každou civilizační epochu provázela hudba. Ve starém Egyptě byla již hudba poměrně sofistikovaná a často propojená s mytologií. Při antických olympijských hrách byla hudba jednou ze soutěžních disciplín. Hudba je tak neoddělitelně spjata s naším kulturním dědictvím, jako jeden z civilizačních faktorů.

Dvacáté století, poznamenané totalitními režimy, však s sebou přineslo také hudbu pronásledovanou a zakazovanou. Hudba byla cenzurována. Za druhé světové války bylo v Německu a na okupovaném území zakázáno provozovat nebo poslouchat jazz. Stejný zákaz platil v padesátých letech na území socialistického bloku. Postupně se ale tato fobie obrátila proti nastupující vlně rockové hudby. Tehdejší cenzorům tato hudba, která zosobňovala nové generační ideály, připadala mimořádně nebezpečná. Musím přiznat, že když jsem v šedesátých letech slyšel poprvé rock'n'roll, byl jsem naprosto uchvácen. Tahle muzika mě chytla za srdce a do tohoto společenství jsem chtěl patřit se vším všudy.

A byla to právě rocková muzika, kolem které se mohla semknout nová rebelující generace. Toto sociální vlnobití se vzedmulo nejprve v západním světě a postupně se šířilo i do střední a východní Evropy. Ani železná opona pro něj nebyla překážkou. Z tohoto pohledu znamenala rocková muzika pro tehdejší režim opravdovou ideologickou hrozbu. Já sám jsem

- > měl zákaz vystupování v roce 1973. Pak mi byla snížena tzv. kvalifikace, což znamenalo, že moje již tak nízké příjmy klesly na polovinu. V průběhu dalších let jsem měl zakázaný Severomoravský kraj a také město Hradec Králové. Navzdory tomu jsem ale mohl třeba vystoupit v televizi, i když i ta měla své cenzory. Hlavně se cenzurovaly texty a názvy skladeb. Angličtina byla zakázaná. Vzpomínám, jak si mě jednou po kamerové zkoušce mojí svižnější skladby Mobilis in mobili zavolal hlavní dramaturg stranou a povídá: „Tuhle skladbu nemůžeme nahrávat.“ Ptám se ho: „Proč? Je to jen instrumentálka a má latinský název.“ A dramaturg se ke mně naklonil a zašeptal: „Protože je moc rychlá!“

V této souvislosti si vzpomínám, jak odpověděl Frank Zappa při návštěvě ČR na otázku, jestli souhlasí s názorem, že rocková muzika přispěla k pádu komunismu v Evropě. Docela trefně, s vytříbeným smyslem pro absurditu, poznamenal:

„Takže by se dalo říct, že Les Paul svým vynálezem elektrické kytary porazil komunismus.“

Hudba je tedy velmi silné médium, bez kterého si současný život neumíme představit. Posiluje sociální vazby a naši kulturní a národní identitu. Má také individuální význam pro každého z nás, protože reflektuje naše nálady, pocity, emoce a ovlivňuje psychologii našeho chování.

Hudba rozhodně zlepšuje kvalitu života a někdy dokáže být silnější než slova.

Váš
Luboš Andršt

03 obsah

2014

06

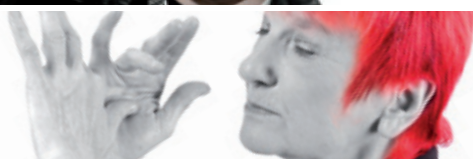

12

16

21

36

03 Úvodní slovo

05 Obsah

Historie a zprávy z OSA

06 „Prvorepubliková OSA“
– konference a výstava
k 95. výročí OSA

10 Zdanění autorských honorářů
v roce 2014

12 Mezinárodní iniciativa
Meet the Authors

14 Zpracování díla zemřelého autora

15 Ne!přiměřená odměna pro lázně

Rozhovory a články

16 Michael Kocáb

21 Jana Koubková – Smrt
standardizmu

31 Viola – Jiří Kabát

34 Andělská Zuzana

36 Vzpomínky na Petra Skoumala

39 Nástěnka

41 Šuplíky textařů

Kulturní přehled

43 Filmové premiéry

45 Nová CD

49 Vzpomínáme

50 Závěrník

autor in
Magazín OSA
číslo 03 / 2014

obálka: Michael Kocáb
fotografie: Roman Černý

www.osa.cz

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 8000 výtisků, místo vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 2. 12. 2014

Redakce: Petr Soukup, Kateřina Růžičková, Šárka Chomoutová / **Redakční rada:** Lukáš Hurník, Rostislav Černý, Zdeněk Nedvěd / **Koncept, design a sazba:** PART agency, a.s., www.part.cz / **Korektury:** Jiří Houdek
Fotografie na této stránce: archiv OSA

„Prvorepubliková OSA“ – konference a výstava k 95. výročí OSA

Ochranný svaz autorský (OSA) byl založen před 95 lety, 9. října 1919 první ustavující valnou hromadou. Přesně v den výročí, dne 9. října 2014, se v Senátu PČR uskutečnila vernisáž výstavy doprovázená konferencí s názvem Prvorepubliková OSA, která se nesla v duchu – OSA kdysi, OSA dnes.

Text: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ, KATEŘINA RŮŽIČKOVÁ

Akce byla dalším pokračováním oslav k tomuto úctyhodnému výročí, kterému ještě předcházelo slavnostní ocenění deseti nejvýznamnějších autorů současné české hudební tvorby – oceněny byly osobnosti Miloň Čepelka, Ivana Loudová, Ivan Mládek, Vadim Petrov, Zdeněk Pololáník, Vladimír Popelka, Petr Skoumal, Zdeněk Svěrák, Jiří Tichota a Jan Vodňanský. Výstava nabízí jedinečné historické materiály a unikátní artefakty přímo z archivu OSA, které doposud nebyly nikde k vidění. Celou akcí prováděl skladatel, hudebník a člen dozorčí rady OSA Michal Prokop.

Hlavním cílem výstavy a konference bylo především připomenutí tohoto významného dne. Akce přiblížila hlavní poslání a roli OSA v současnosti, jeho vize, hodnoty i cíle. V rámci konference se slova ujal předseda představenstva Roman Strejček, jehož prezentace byla směřovaná spíše na současné fungování OSA. Prozradil hned několik zajímavých čísel a srovnání nejen z oblasti autorských odměn. Zmínil také cíle OSA: „Jedním z našich hlavních cílů je prosazování respektu k vlastnictví a talentu jednotlivce, nebojím se říci Fair Trade Music. Věřím, že tato akce přispěje k informovanosti veřejnosti, že hudba není samozřejmou ingrediencí a že se za tvorbou skrývá mnoho práce a obdivuhodného talentu,“ zdůvodňuje Roman Strejček.

Jazzman Luboš Andršt vyprávěl o významu hudby pro společnost, o její historii, provedl srovnání s dnešní situací. Svůj proslov proložil také vlastním úsměvným příběhem z jeho hudební kariéry nebo jeho počátcích v OSA za doby normalizace. „Hudba je fenomén, který

nás provází od kolébky až do hrobu a na tom nemůže nikdo nic změnit," zněla jeho slova.

Konference byla také zpestřena promítáním dvou spotů, které zmapovaly založení OSA, jednak jeho historii do roku 1946, jednak současnost OSA, základní čísla a jeho fungování.

Videa a další informace najdete na www.osa.cz nebo www.facebook.com/Ochrannysvazautorsky

Výstava OSA

Výstavu představovalo sedm tematických informačních panelů o OSA a devět vitrín, které ukázaly historické dokumenty a předměty. Největší pozornost si však získal panel Fámy. Celkově se výstava setkala s velkým úspěchem a pozitivními ohlasy. V plánu je tedy udělat výstavu putovní po uměleckých školách a zajímavých výstavních prostorách po celé České republice.

Vitríny

Informační panely

Panel Karel Hašler – základní informace a zajímavosti ze života jednoho ze zakladatelů OSA Karla Hašlera

Panel Škoda lásky – informace o nejproslavenější písničce po celém světě i základní informace o autorovi hudby Jaromíru Vejvodovi a ocenění, které za tuto skladbu získal

Panel Proč – přibližuje autorské právo, důvody proč byl OSA založen a proč by se měly autorům odvádět odměny

Panel Famy – nejznámější famy a nepravdy, které se šíří mezi veřejností

Panel OSA v číslech – Autorské odměny – modelové příklady týkající se výše autorských odměn v jednotlivých segmentech užití, výše vybraných autorských odměn nebo náklady OSA

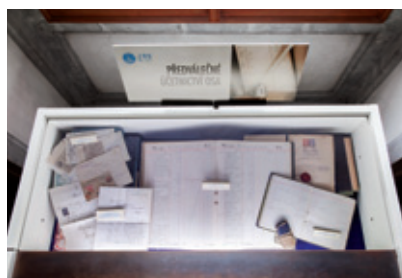
Panel OSA v číslech – Autoři a skladby – nejúspěšnější skladby a autoři, statistiky registrovaných děl nebo nově zastupovaných autorů

Panel OSA a svět – rozúčtované autorské odměny do zahraničí a ze zahraničí, zahraniční partnerské organizace i konkrétní poměry užití zahraničního a českého repertoáru u nás

Založení OSA

Obsah:

- > kniha funkcionářů z let 1919 – 1928, první zápis ze dne 9. 10. 1919
- > kniha protokolů o schůzích představenstva – rok 1920, první zápis ustavující schůze společenstva ze dne 9. 10. 1919
- > matrika řádných členů 1919 – 1941, str. 1, zakládající členové OSA
- > první výroční zpráva z roku 1920
- > foto – Karla J. Barvitiuse, předsedy 1919 – 20
- > foto – Josefa Bohuslava Foerster, dr.b.c., národního umělce, předsedy 1920 – 45 (dále již čestný předseda)

Předválečné účetnictví OSA

Obsah:

- > hlavní účetní kniha 1925 – 1929
- > hlavní účetní kniha domu 1933 – 1938
- > pokladní doklady, rok 1919 – 1920
- > žádost pana Eduarda Joudala (jeden z deseti zakládajících osob) o místo vedoucího kanceláře, rok 1922
- > zápisy o schůzích rozdělovací komise 1926 – 1929
- > hlavní kniha evidence odvodů daně důchodové z příjmů vedoucích pracovníků 1929 – 1945

Filmová hudba

Obsah:

- > film Peníze nebo život
smlouva o zastupování Jaroslava Ježka
- > Film Lelíček ve službách Sherlocka Holmese – smlouva o zastupování Josefa Kumoka
- > Film Hej rup!
smlouva o zastupování Jaroslava Ježka
- > Film Písníčkář
smlouva o zastupování Karla Hašlera
- > Film Muži v offsidu
smlouva o zastupování Emany Fialy
- > Film Pudr a benzin
smlouva o zastupování Jaroslava Ježka
- > Film Cáčorka
smlouva o zastupování Josefa Dobeše

OSA v předválečném tisku

Obsah:

- > unikátní první číslo měsíčníku Právo autorů vydané OSA 12. 3. 1923
- > článek O autorských poplatcích z r. 1926
- > článek Autorské poplatky v hostincích, noviny Hostinské zájmy, r. 1932
- > rozhovor s Antonínem Čejkou (ředitel OSA 1922 – 1952) o ochraně děl duševních pracovníků, časopis Večer 28. 9. 1939
- > článek Gustav Vodža o autorech, autorském zákoně a poplatcích, noviny Kapelnické hlasy ze dne 10. 9. 1936
- > útočný článek o OSA a neinformovanosti v hostinské profesi, noviny Selský hostinský ze dne 1. 2. 1937

Registrace a zastupování autorů

Obsah:

- > originální část historické kartotéky již nezastupovaných autorů, štítky od roku 1929
- > přihláška od Karla Hašlera jeho písničky Ta naše písnička z filmu Písničkář z roku 1932
- > knihy ohlášek 1932 – 1949
- > protokoly rozdělovací komise 1929 – 1934
- > kartotéka hudebních děl, 30. léta minulého století
- > ohlášky děl autorů od roku 1929

Podpůrný a nadační fond OSA

Obsah:

- > kniha zápisů o schůzích penzijní komise 1923 – 1929
- > kniha protokolů ze schůzí představenstva 1934 – 1937
- > kniha protokolů o valných hromadách 1920 – 1924
- > žádosti a požadavky na OSA, či na její Podpůrný a penzijní fond
- > seznam 278 skladeb hudebního skladatele a kapelníka Josefa Gleisnera, osobně psaný a zasláný na OSA jeho manželkou Marií Gleisnerovou
- > zpráva komise o Podpůrném a penzijním fondu 1929 – 1930

Publikace a noty

Obsah:

- > originální noty převedené do tisku, rok 1936
- > skladby pro orchestr dnes již neznámého autora Františka Ereta, Tymákov, noty z 30. let minulého století
- > nejstarší dochovaná publikace z roku 1922, Ilseino srdce od Rudolfa Karla, lyrická komedie o třech jednáních
- > skladba pro orchestr Starostovi českých kapelníků Karlu Plachému, rok 1938
- > blanket na telegram, 30. a 40. léta minulého století
- > reklamní leták po korektuře 1936
- > dobové zpěvníčky, 30. léta minulého století
- > dopis a fotografie Eugena Petera, majitele nakladatelství Fortuna 1931

OSA a právo

Obsah:

- > zákon o právu autorském z roku 1895
- > vyjádření vrchního ředitele Ballinga k dokumentu Návrh zákona na zřízení kulturního fondu na podporu věd, literatury a umění – koncept
- > notářské švédské ověření smlouvy mezi sdružením Švédských mezinárodních hudebních skladatelů STIM a skladateli, organizátory a hudebními vydavateli
- > sbírky zákonů a nařízení, usnesení Senátu, zprávy ústavněprávního výboru Senátu 1926 – 1939

Gramofonové desky z archivu OSA

Obsah:

- > gramopohlednice, záznam na 200 přehrávání, 60. léta min. stol.
- > unikátní šelakové desky, 30. léta min. stol.
- > předválečná alba vážné hudby
- > šelakovou desku Voskovec a Werich z roku 1936
- > gramofonové desky různých předválečných vydavatelů, rozdílnost barev oproti klasickým černým deskám
- > hudební deska pro polyfon ARISTON, přelom 18. a 19. století

Zdanění autorských honorářů v roce 2014

Vážení zastupovaní, dnem 1. 1. 2014 vstoupila v platnost úprava zdanění autorských honorářů plynoucí ze zdrojů na území České republiky z pohledu aplikace srážkové daně a DPH. Pokud jste autor – fyzická osoba, dědic autorských práv, výkonný umělec, nebo právnická osoba v následujícím textu naleznete návod, jak správně zdanit své příjmy přijaté v roce 2014.

AUTOR, FYZICKÁ OSOBA

U autora – fyzické osoby je potřeba rozlišovat 3 základní druhy příjmů:

- a) příjmy za vytvoření díla;
- b) příjmy za poskytnutí práva k užití díla (poskytnutí licence) v úhrnu do 10.000,- Kč;
- c) příjmy za poskytnutí práva k užití díla (poskytnutí licence) v úhrnu nad 10.000,- Kč.

V případě příjmů za poskytnutí práva k užití díla se ještě sleduje období, za které autor obdržel příjmy od jednoho subjektu. Nejkratším sledovaným obdobím z pohledu zdanění srážkovou daní je kalendářní měsíc. Pokud však od někoho dostáváte příjmy čtvrtletně, pak se sledují za celé čtvrtletí, nikoliv po měsících.

Příklad 1: autor obdrží dva honoráře od stejného subjektu v jednom měsíci:

V případě, že autor obdrží od jednoho subjektu například na začátku září honorář 5.000 Kč a na konci září od stejného subjektu další honorář ve výši 6.000 Kč, z pohledu aplikace daní je nutné oba honoráře sečíst. Celkem obdržel od stejného subjektu v jednom měsíci 11.000 Kč, čímž je naplněna podmínka, že v jednom měsíci autor obdržel od jednoho subjektu honorář vyšší než 10.000 Kč. Nelze tedy aplikovat srážkovou daň a postupuje se dle bodu c) u autora – fyzické osoby viz níže v textu.

Pokud autor na začátku září obdrží pouze 4.000 Kč a na konci září od stejného subjektu další honorář ve výši 4.000 Kč, kumulativně obdrží částku 8.000 Kč. V takovém případě příslušný subjekt z těchto honorářů srazí daň ve výši 15% a vyplatí autorovi již zdaněný honorář v celkové výši 6.800 Kč.

Příklad 2: autor obdrží honoráře kumulovaně za celé čtvrtletí (příklad OSA výplatní termíny březen, červen, září, prosinec):

Autor obdrží od OSA honoráře v září v celkovém úhrnu ve výši 11.000 Kč. Takové honoráře se nebudou rozpočítávat na jednotlivé měsíce červenec, srpen a září, ale bude se na ně nahlížet jako na jednu platbu. Neboť je příjem vyšší než 10.000 Kč, v takovém případě se nebude aplikovat srážková daň.

Pokud autor v září obdrží od OSA pouze 8.000 Kč, pak OSA z těchto honorářů srazí daň ve výši 15% a vyplatí autorovi již zdaněný honorář v celkové výši 6.800 Kč.

a) Příjmy za vytvoření díla

Autorská odměna za samotné vytvoření díla se vždy zdaní v rámci daňového přiznání bez ohledu na její výši. Tento příjem není zdaněn srážkovou daní.

b) Příjmy za poskytnutí práva k užití díla (poskytnutí licence) v úhrnu do 10.000 Kč

Pokud autor přijme autorský honorář do souhrnné částky 10.000 Kč za měsíc od jednoho plátce, pak je tento **honorář zdaněn srážkovou daní při výplatě honoráře. Autor tedy obdrží honorář již zdaněný.** Z zdanění odpovídá plátce honoráře. Takový honorář nepodléhá odvodům na sociální a zdravotní pojištění, **pokud jej neuvedete v daňovém přiznání.**

Pokud je autor plátcem DPH, není z titulu těchto plnění osobou povinnou k dani a nesmí tedy vystavit daňový doklad. Z těchto příjmů neodvádí DPH.

Příklad:

Autor obdrží od plátce (např. OSA) honoráře v září v celkovém úhrnu ve výši 8.000 Kč. OSA z těchto honorářů srazí daň ve výši 15% a vyplatí autorovi již zdaněný honorář v celkové výši 6.800 Kč. Stejným způsobem by se postupovalo, kdyby autor obdržel dva honoráře ve stejném měsíci od jednoho subjektu, avšak v součtu by částka nebyla vyšší než 10.000 Kč.

Příjmy zdaněné srážkovou daní nemusí autor uvádět ve svém daňovém přiznání. V případě, že je to pro autora výhodné (např. z důvodu využití slevy na poplatníka, z důvodu čerpání hypotéčního úvěru), **může tyto příjmy zahrnout do svého daňového přiznání** jako příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti. Je nutné ovšem pamatovat na to, že **v takovém případě budou tyto příjmy podléhat odvodům na sociální a zdravotní pojištění** (pokud by je v přiznání neuvedl, tak odvodům podléhat nebudou). Od plátce honoráře musí předem získat potvrzení o vyplacených příjmech a sražené dani. **Daň sražená z těchto příjmů se v daňovém přiznání uvede jako záloha na daň.**

Každý autor zastupovaný OSA obdrží přehled o zdanění srážkovou daní, jenž bude součástí „Potvrzení o výplatách provedených v kalendářním roce“, které OSA zasílá na přelomu ledna a února následujícího roku.

c) Příjmy za poskytnutí práva k užití díla (poskytnutí licence) v úhrnu nad 10.000 Kč

Pokud **autor** přijme autorský honorář nad souhrnnou částku 10.000 Kč od jednoho plátce, pak **musí takový honorář zdanit ve svém daňovém přiznání** v rámci příjmů z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti. Autor

tedy obdrží honorář v hrubé výši. Takový **honorář podléhá odvodům na sociální a zdravotní pojištění.**

Pokud je autor fyzická osoba plátcem DPH, musí na takové honoráře **vystavit daňový doklad a odvést odpovídající DPH.**

Příklad:

Autor obdrží od plátce (např. OSA) honoráře v září v celkovém úhrnu ve výši 11.000 Kč. OSA vyplatí autorovi nezdaněný honorář v hrubé výši 11.000 Kč. Autor tyto honoráře zdaní v rámci svého daňového přiznání za rok 2014 a zároveň je uvede do vyměřovacího základu pro odvody na sociální a zdravotní pojištění. Pokud je autor plátcem DPH, vystaví na tyto honoráře daňový doklad a odvede DPH.

V případě, že autor obdrží od jednoho subjektu na začátku září honorář například 5.000 Kč a na konci září od stejného subjektu další honorář 6.000 Kč, z pohledu aplikace daní je nutné oba honoráře sečíst. Je tím opět naplněna podmínka, že v jednom měsíci autor obdržel od jednoho subjektu honorář vyšší než 10.000 Kč. Nelze tedy aplikovat srážkovou daň a postupuje se dle tohoto bodu c).

DĚDIC AUTORSKÝCH PRÁV

Příjmy ze zděděných autorských práv se vždy daní jako ostatní příjmy. **Nebudou tedy nikdy podléhat výše uvedené srážkové dani,** dědic je vždy zdaněn v rámci svého daňového přiznání. **Plátcí DPH z těchto příjmů neodvádí DPH, nesmí tedy vystavit daňový doklad.**

AUTOR, PRÁVNICKÁ OSOBA

V tomto případě nebude nikdy aplikována srážková daň. Právnícká osoba zdaní příjem autorského honoráře standardně daní z příjmů právnických osob v rámci svého daňového přiznání. **Pokud je autor právnická osoba plátcem DPH, vystavuje standardně daňový doklad a odvádí DPH z honoráře.**

VÝKONNÍ UMĚLCI

Výkonní umělci vždy zdaní své příjmy z interpretační činnosti v rámci svého daňového přiznání. **Pokud je výkonný umělec plátcem DPH, vystavuje standardně daňový doklad a odvádí DPH z honoráře. /**

text:
ROMAN STREJČEK
předseda představenstva

Vypracováno ve spolupráci s Ing. Davidem Vaněčkem,
daňovým poradcem společnosti BF CONSULTING, k.s.

Mezinárodní iniciativa Meet the Authors

Evropské sdružení autorských společností GESAC, jehož členem je i OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s., se rozhodl zorganizovat celoevropskou iniciativu s názvem Meet the Authors. Jde o platformu pro setkání hudebních autorů a představitelů kolektivní správy s poslanci Evropského parlamentu, představiteli členských států a Evropské komise. Hlavní myšlenkou je zahájit diskuzi o budoucí politice EU v oblasti tvůrčích kulturních odvětví. Instrukce Evropské unie se stále více zabývají autorskoprávní problematikou. V důsledku toho se novelizace autorského práva ve velké míře přesouvá z české kotliny do Bruselu. OSA na tyto změny reaguje, aby nadále mohl efektivně prosazovat zájmy zastupovaných autorů. Dne 24. září 2014 se zástupci OSA a DILIA zúčastnili konference Meet the Authors, v rámci které se setkali i s českými europoslanci.

// Hlavní myšlenkou setkání je zahájit diskuzi o budoucí politice EU v oblasti tvůrčích kulturních odvětví.

Současné znění autorského zákona je z velké míry ovlivněno evropskou legislativou, zejména směrnicemi Evropského parlamentu a Rady Evropy. Mimo čistě autorskoprávních směrnic mají na autorské právo dopad i evropské směrnice z jiných oblastí. Známým případem je směrnice o elektronickém obchodu, která zavádí tzv. institut bezpečného přístavu. Ten – zjednodušeně řečeno – říká, že poskytovatelé internetových služeb nemají povinnost kontrolovat obsah ukládaný uživateli. Jsou povinni jej ze své služby odstranit až poté, co jsou na jeho neoprávněné zveřejnění upozorněni ze strany nositelů práv. Tento institut je v české praxi zneužíván k provozování internetových úložišť, jejichž provozovatelé mají značný zisk založený na nezákonném šíření chráněných děl. Velkorysost institutu bezpečného přístavu směrem k provozovatelům takových služeb znemožňuje autorům účinně chránit svá vlastní díla.

Jde o jeden z příkladů, jak evropská legislativa výrazně zasahuje do práv autora a nelze vyloučit, že obdobných případů bude přibývat. Napovídá tomu i nové rozložení nastupující Evropské komise, kde bylo autorské právo zařazeno do portfolia digitální ekonomiky. Cílem je modernizace autorského práva ve světle digitální revoluce a nových spotřebitelských návyků. Tento úzký pohled vnímá autorské dílo pouze jako obsah internetových služeb a autorské právo jako brzdu rozvoje těchto služeb. Centrem zájmu tak není autor a jeho právo duševního vlastnictví, nýbrž uživatelé a jejich snadný přístup k digitálnímu obsahu. Prosazuje se tak nebezpečný názor, že nutnost obstarávat souhlas autora k užití jeho díla brání rozvoji celoevropských internetových služeb. Pokud tento názor v Evropské unii převáží a bude promítnut do legislativy, nezbuďte českému zákonodárci než jej přejmout do autorského zákona.

Před autorskými organizacemi tak vyvstává výzva v podobě prosazování zájmů autorů přímo v Bruselu. Významnou příležitostí se stala konference Meet the Authors, pořádaná organizací GESAC dne 24. září 2014. V rámci rozpravy s českými europoslanci se o své osobní zkušenosti podělili rocker a člen dozorčí rady OSA Mi-

chal Prokop a oscarový filmový režisér Jan Svěrák. Tématem debaty byl přínos kreativních odvětví pro evropskou ekonomiku a význam kultury při posilování evropské identity. Poslanci projevili ochotu zabývat se autorskoprávní problematikou a tlumočit zájmy autorů při důležitých jednáních Evropského parlamentu.

Do závěrečné diskuze konference Meet the Authors za Českou republiku přijal pozvání předseda legislativního výboru EP Pavel Svoboda. Oficiálním vyvrcholením celé akce bylo zveřejnění Výzvy autorů a jejich kolektivních správců k vytvoření evropské kreativní agentury pro rozvoj kulturní ekonomiky. O kulturní závěr konference se svým koncertem postarala skupina Puggy.

Bližší informace a záznam konference najdete na stránkách www.meettheauthors.eu.

// Institut bezpečného přístavu je v české praxi zneužíván k provozování internetových úložišť, jejichž provozovatelé mají značný zisk založený na nezákonném šíření chráněných děl.

text:
PAVEL KŘÍŽ
právník OSA – zahraniční vztahy

Zpracování díla zemřelého autora

Tématem zpracování se již zabývala velmi zevrubně Jiřina Barelló, členka představenstva, v jednom z předchozích čísel Autor in. V tomto článku bych ráda věnovala pozornost nikoli otázce, co je, a co není zpracováním podle autorského zákona, ale vysvětlení postupu, kdy má být zpracováno a následně v této zpracované podobě užito dílo autora, který již zemřel.

Otom, že dílo lze zpracovat jen se svolením autora (případně nakladatele), není žádných pochyb. Jakmile OSA obdrží ohlášku zpracovaného díla a souhlas autora originálního díla se zpracováním, stane se dílo ve zpracované podobě součástí repertoáru OSA a kterýkoli uživatel, jenž uzavřel licenční smlouvu s OSA, může takové dílo užít bez obav, že by mu bylo užití díla ve zpracované podobě vytýkáno.

Pochybnosti však vyvolávají případy, kdy se uživatel, např. vysílatel, rozhodne vysílat dílo zemřelého autora, ale nikoli v jeho původní podobě, nýbrž v podobě zpracované. Podle autorského zákona je totiž **udělování souhlasu ke zpracování, tzn. ke změnám a zásahům do díla, právem osobnostním, které se nedědí, ale smrtí autora zaniká.** (Dědí se jen majetkové autorské právo, což zahrnuje zejména udělování souhlasů k užití díla.) Proto dědic autorských práv nemá žádné právo udělovat souhlas se zpracováním „zdeděného“ díla.

Setkali jsme se v poslední době v praxi s názorem, že vzhledem k zániku osobnostních práv už nemusí uživatel kontaktovat dědice a žádat ho o souhlas se zpracováním. Že stačí mít uzavřenou smlouvu s OSA. Dědicům (potažmo nakladatelům, kteří práva k dílu zemřelého autora získali uzavřením smlouvy buď ještě s autorem, nebo s jeho dědicem) se takový výklad práva samozřejmě nemůže zamlouvat.

Jaké je řešení?

Východiskem je skutečnost, že mezi zděděná majetková autorská práva náleží i právo udělit souhlas k užití díla nejen v původní, ale také ve zpracované, či jinak změněné podobě. **Dědic tedy neudílí souhlas ke zpracování, ale až k užití takového zpracování.** Je to na první pohled slovíčkaření. Věřte však, že může vzniknout z uvedeného docela zašmodrchané klubíčko různých názorů. A to například, když se touto záležitostí začne zabývat právník, který má poskytnout stanovisko k tomu, zda je požadavek dědice na odměnu za udělení souhlasu ke zpracování „zdeděného“ díla, oprávněný.

Má-li uživatel zájem o zpracování díla zemřelého autora a jeho užití, může se obrátit přímo na dědice a s ním se dohodne. Pak nám je pouze zaslána ohláška zpracovaného díla a souhlas dědice s jeho užíváním. **POZOR** – dědic nemůže dát uživateli souhlas s užitím zpracovaného díla, protože tímto právem pověřil OSA. Šlo by o porušení smlouvy o zastupování.

Nebo se uživatel obrátí na OSA, který se dotáže dědice, zda souhlasí s tím, aby dílo mohlo být užíváno ve zpracované podobě, tedy – zda se může stát zpracované dílo součástí našeho repertoáru. Nebudeme se ptát, zda souhlasí se zpracováním, když toto právo, jak uvedeno výše, zaniklo.

Obdobně platí výše uvedené, jestliže dílo zemřelého autora zpracuje jiný autor a zpracování ohlásí OSA. I v tomto případě dědic vyjadřuje souhlas se zařazením zpracovaného díla do repertoáru OSA, čímž OSA pověřuje licencováním užívání díla ve zpracované podobě. /

Je třeba rozlišovat:

- > souhlas ke zpracování díla – udílí autor
- > souhlas k zařazení zpracovaného díla zemřelého autora do repertoáru OSA – udílí dědic
- > souhlas k užití ve zpracované podobě – udílí OSA

text:
LENKA MALIŠOVÁ
vedoucí právního oddělení

Ne! přiměřená odměna pro lázně

Nedávno jsem se v rámci polemiky se svým diskuzechtivým otcem dostal na téma oprávněnosti nároku OSA vůči lázním, které jakožto „vášnivý“ bechtěrevik pravidelně navštěvuje. „Co jste to za právníky, že vám ty lázně neplatí?“ popíchnul mne s jasným úmyslem vyvolat poobědovou debatu, v rámci které u kulatého jídelního stolu společně vytrávíme. Ještě dodal: „Když přijedu do lázní, první věc, za kterou platím, je televizor a lednička na pokoji, to všechno s odůvodněním, že se jedná o nadstandard.“ Poněkud překvapen touto skutečností pomýšlím na všechny ty debaty s čelnými představiteli lázeňských zařízení, při nichž argumentují nepřiměřenou výší autorské odměny požadované ze strany OSA.

Stovka denně, resp. přibližně tři tisíce měsíčně! Ne, to není sazba, jež OSA požaduje za užití Vašich děl na pokojích v lázních. To je částka, kterou si v průměru lázeňský klient připlatí za onen nadstandard, a tedy za televizi, počítažmo za lednici na pokoji. Jediným účelem, který tento nadstandard pak má, je (mimo dobře chlazené potraviny) také sledování filmů, seriálů a pořadů, ve kterých jsou užitá Vaše skladby. Je samozřejmě předmětem diskuze, jakým poměrem rozdělit zmíněné tři tisíce korun mezi lednici a televizor. Odpověď bude patrně záviset na subjektivním kulturním a gastronomickém apetitu každého z nás. Jisté však je, že řada lázní autorům nezaplátí ani korunu, jelikož je pro ně 33,75 Kč za měsíc (resp. o něco víc než 1,- Kč denně) neúnosná.

Soudní dvůr Evropské unie nedávno rozhodl, že nárok OSA je oprávněný a lázně by měly platit. Lázně však kontrují, že rozhodnutí soudního dvora EU není přímo aplikovatelné do národního práva a nadále platit odmítají. A tak se bude čekat dál na rozhodnutí národního soudu, které nárok potvrzený tím evropským opět potvrdí a vyloží v kontextu národní legislativy. Bohužel ani pak nelze však očekávat, že dojde k narovnání stávajících vztahů. Některé lázně již do budoucna přislíbily odhodlání vyčerpat všechny možné opravné prostředky včetně Ústavního soudu.

Co nám tedy zbývá? Vězte, že OSA dělá již 95 let vše pro ochranu Vašich práv a stejně tak to platí i v tomto případě. Až tedy pojedete do lázní za účelem ozdravného či relaxačního pobytu, zeptejte se, na co jde ona stokoruna za den! Rozumné odpovědi se nedočkáte, jelikož i to jedno procento ze zinkasované stokoruny je pro lázeňskou akciovou společnost příliš.

Závěrem proto musím konstatovat, že když se mne otec dotázal, kam plyne jeho televizorolednicový nadstandard za tři tisíce, marně jsem hledal odpověď. Lázně si buďto neváží Vašich děl, která užívají neoprávněně, anebo mají velmi neúspěšné lednice. Výběr odpovědí ponechávám na každém čtenáři. Alespoň můj otec – jakožto nadšený hudební fanoušek – si odpověď dovedl sám. Nezbývá než doufat v lepší zítřky a opakovat si, že doba ochrany trvá 70 let od smrti posledního autora. Do této doby bude OSA vždy ochotně v soudní síni i mimo ni bránit Vaše práva. /

text:
TOMÁŠ MATĚJČIČNÝ
právník OSA

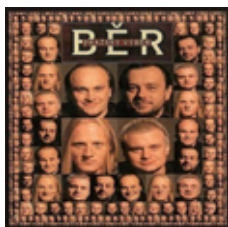
Michael

Kocáb

Kdybych začal před naším rozhovorem představovat Michaela Kocába a jeho nejen hudební minulost, museli bychom asi několik stran Autor in přidat. Když jsem procházel některé z posledních rozhovorů s ním ve všech médiích, málokterý byl o hudbě. Ale my se s ním o ničem jiném ani bavit nemůžeme...

/ ZASTUPOVÁN
OD ROKU 1980
/ ČLEN OSA
OD ROKU 1992
/ NA OSA MÁ HLÁŠENO
263 DĚL

text: PETR SOUKUP
foto: ROMAN ČERNÝ

// Pro mě i Michala Pavlíčka je celá deska Běr možná nejlepší deska Pražského výběru.

// Dovolím si začít rovnou od nás. Jaký je váš názor na OSA?

Nechci, aby to znělo jako lezení do zadku, ale to je opravdu jedna z posledních možností, jak si může hudební autor vydělávat na živobytí. To platí samozřejmě i v případě zahraničních autorských svazů. Ale sleduju, že kolem systému přerozdělování autorských odměn jsou stále šarvátky, což chápu, každý autor je jiný.

// Umíte si představit, že by OSA nebyl?

Neumím. Nevím, jak bych si dokázal ohlídat provádění mé hudby. To není možné. Muselo by vzniknout několik malých „os“ a každá by zastupovala někoho jiného. To by se těžko zvládalo. Té administrativy je hodně a OSA s tím má obrovské zkušenosti. Jak dlouho, že už existuje?

// 95 let.

No prosím! Někdy se možná přihlásím do komise nebo dozorčí rady OSA. Já například zastávám názor, že mnozí zpracovatelé a aranžéři mohou být vlastně i spoluautory. To se asi všem autorům líbit nebude, ale pokud přinesou do instrumentace mnoho dodatečných nápadů, mají na skladbě podíl. Pokud je však particell připraven detailně, pak to samozřejmě neplatí. Musí se to porovnávat případ od případu.

// Kdo z českých skladatelů vás baví, nebo koho si vážíte?

To je jednoduchá odpověď. Například Antonín Dvořák a jeho Stabat Mater nepřestane být moderní nikdy. To je neskutečně vymakaná záležitost. Samozřejmě i Bedřich Smetana, i když je to všechno starší hudba. Filmová hudba jen ve velmi ojedinělých případech může dosáhnout takové úrovně. Baví mě také Leoš Janáček, i když je hodně specifický. Jo a ještě ten... sáprlote, teď si nemůžu vzpomenout, celý život ho poslouchám. Tak mi zkuste pomoci.

Otvírám wikipedii a čtu všechny možné významné skladatele, nikdo z nich to není.

No tak nic. Snad si vzpomenu. Inspiroval mne pro kompozici mých fanfár, které zněly dlouhá léta při výměně strážní na Pražském hradě. Mimochodem z OSA jsem za to nikdy nic nedostal.

// Opravdu? A kde je chyba?

No jo, já jsem ty fanfáry asi nenahlásil.

// Musím se přiznat k jedné věci. Pražský výběr je pro mě taneční kapela. Ale když to někde řeknu, tak jsem bit. Pro mě jste převážně skladatel taneční hudby.

Tak to je fajn! Taneční hudbu taky miluju nejvíc. Pražský výběr není hrozící kapela. Rock nebo bigbít používáme samozřejmě nejčastěji, ale občas se objeví i groovy. Mám moc rád J.A.R. a Monkey Business. Bohužel jsem funkky zas tolik ve Výběru neprosadil. Jenom na desku Běr.

// Skladba Ženatej, tu mám nejraději.

Ta je také má oblíbená. „Let’s dance na kredec!“ Pro mě i Michala Pavlíčka je celá deska Běr možná nejlepší deska Pražského výběru. Ještě je tam jedna skladba, která hodně šlape.

// Tajtrló.

Ano! To je ona.

// Do konce roku by vám prý měl vyjít komplet vašich alb u Supraphonu. Bude to?

Do konce roku to už nestihnou, protože je s tím více práce, než jsem čekal. Ale už jsme dohodnuti na jaro příštího roku. Letos jsem vydal kromě Aftershocku ještě 3 CD – Best Of. Na jaře vyjde dalších 8 CD zaměřených na moji vážnou, jazzovou a filmovou hudbu, ale ty budou vesměs nové. Teprve později vydám komplet svých alb a také alb Pražského výběru. Když jsem to všechno přepočítal na formát klasického CD, je to přes 40 alb. To by si najednou nikdo nekoupil.

// A když jsme u toho. Kdy by měl vyjít nový Výběr?

Michal Pavlíček se teď dal do natáčení nového CD Stromboli a CD Pražského výběru tlačíme před sebou. Tím, že to už děláme jen pro radost

a spousty věcí jsme již dosáhli, tak tolik nespěcháme. Chceme udělat novou desku, určitě! Chceme se také pokusit o celovečerní film Pražákům je tu hej II. Tam shrneme naši životní story a nevyhneme se také dočasnému rozchodu. Samozřejmě každý z nás tam bude mít jiný pohled, to se ve filmu také projeví.

// A ta sólová?

Tu už mám skoro hotovou. Zpívá tam Matěj Ruppert, dcera Natálka, Radek Banga. Hraje Glenn Proudfoot, Klauda a Richard Scheufler. No už to musím dodělat. Letos toho bylo hodně.

// Když jsem jel na náš rozhovor, tak jsem si pouštěl album Idiot od Vladimíra 518. Vy na tomto albu hostujete. Bává vás česká rapová scéna?

Já s tím mám trochu problém – tedy, abych byl přesný, mám problém s češtinou. Například Eminemův rap mám rád, ale jakmile se rapuje česky... pořád si na to nemůžu zvyknout. Afroameričani ví, že ta řeč, to frázování, má obkreslovat rytmus. Angličtina je taky mnohem rytmičtější. A problém mám často také, když se zaposlouchám do smyslu textu. Slangová slova mne neuchvátí, z toho už jsem vyrostl, obsah bývá někdy dost klišoidní. Jsou ale i výjimky, jako ve všem.

// Sedíte u YouTube?

Jo. Moje děti mě občas na něco upozorní, tak to sleduji. Například mám rád francouzskou elektroniku, anglický rock, americký rap a hlavně funky. Ale dělat něco v taneční hudbě po Jacksonovi je těžké. Miluji Earth Wind and Fire a toho kluka, jak zpívá ten koncert v dešti.. jak se jmenuje?

// Jay Kay a jeho skupina Jamiroquai.

Přesně! On je zvláštní fenomén. Hltám ho.

// Filmová hudba. Skládáte pro film?

Nyní začínám skládat hudbu k filmu o Janu Husovi. Točí ho Jiří Svoboda, kterého si jako režiséra velmi vážím. Slyším kolem sebe, že to zatím dopadá velmi dobře.

// Na koncerty chodíte v Česku, nebo jezdíte ven?

V Česku. Jen jsem tu nechytl Alice Coopera, tak jsem jel do Německa. Na Earth Wind and Fire bych jel kamkoli. Dnes už sem ale skoro všichni jezdí.

// Jen Prince tu ještě nebyl.

To je pravda. Toho miluje moje dcera Jessica a hned, jak se objeví, už jsme tam. Je to nevypočitatelné. Já byl třeba na Madonně, ale před

// Nyní začínám skládat hudbu k filmu o Janu Husovi.

// Morricone se sebral, zavřel se do místnosti sám a za 45 minut napsal úžasnou věc. Pak se to rychle nakopírovalo a za půl hodiny se to natáčelo.

polovinou už jsem šel kouřit. Nevzalo mne to. Přitom ji uznávám, ale... bylo to trochu karaoke.

// Chodíte i na koncerty klasické hudby?

Moc ne. Tu spíše poslouchám doma. Hodně toho znám a mám problém poslouchat skladby stále dokola. Miluji například *Mou vlast*, slyšel jsem ji snad 100x, ale na koncert už bych na ní nešel. Jsem odchován bigbitem a společenský oblek a taková ta vznešená nálada mne odrazují. Baví mě se připlést spíše, když se něco tvoří. Mám velký zážitek, když tu byl Morricone, točil hudbu do nějakého filmu. Režisérovi chyběla jedna smyčka, část hudby. Morricone se sebral, zavřel se do místnosti sám a za 45 minut napsal úžasnou věc. Pak se to rychle nakopírovalo a za půl hodiny se to natáčelo.

// Nelákalo vás někdy...

Jéžíšmarjá! Bohuslav Martinů – to je ten skladatel, na kterého jsem před tím zapomněl. No to je ostuda.

// Nelákalo vás někdy hrát s Výběrem a s orchestrem dohromady?

Já jsem žák Ilji Hurníka. On mi tu lehce zpovrchnělou vážnou hudbu, mám tím na mysli rychlovýrobu orchestrálních doprovodů ke

známým hitům, neustále vymlouval. A povedlo se mu to. Většinou mě tyto kombinace nebaví. Zappa to třeba používat uměl, ale on byl génius. To se to pak skládá! Naše skladby by musely být pro orchestr už přímo složené. Nicméně zrovna v této době ve Zlíně budou hrát Pražáci a Rasisti s doprovodem orchestru a jsem na to velmi zvědav. Třeba to bude zrovna ten povedený případ.

// Víte, kolik vlastně klávesových nástrojů?

Vím, mě totiž vykradli a sebrali mi všechny nástroje z mládí: Arp Odyssey, Moog Liberation, DX7 atd. Teď jich mám už jen asi 7.

// Děláte ve vašem studiu i producenta jiným interpretům?

Ne. Nemám na to trpělivost. Produkuji jen vlastní věci a CD Natálky. David Koller prosazuje myšlenku významného producenta, já se k tomu ještě nedostal. Ale věřím mu. Je to důležité.

// Takže skupině Monkey Business jste to studio pronajal?

No... řekněme spíše půjčil. Teď studio půjčuju skvělému harmonikáři Vojtovi Szabó a trochu mu také pomáhám.

// Sledujete současná česká média a hudební prostor?

Ano, ale kdybych měl více času, tak se ho pokusím ovlivnit. Chybí mi žánrové pořady. Česká nekomerční, ale o to kvalitnější hudba je vesměs Popelkou. Snad se ČT Art vyvine a dá hudbě více prostoru. Ve výsledku jsem tedy upnutý na soutěže jako Československo má talent, X Factor atd. – zajímají mě noví interpreti.

// Odbočím jinam. Pirátská strana...

Uf... nevím, jaký mají politický program, ale pokud odpovídá názvu strany, tak svou filozofií ruší PROFESI hudební skladatel. Čím více se etabluje internetová zlodějna, tím méně skladatelů a interpretů se může hudbou živit. Pirátství je prostě rakovinou tvůrčího procesu. Vydavatel – až na výjimky – náklady na tvorbu nového alba nezaplátí. A když se pak ani neprodá, musíte si jít půjčit na nové album od matky. O nás už nejde, ale mladé kapely na tenhle systém doplácí.

// Má Čech šanci uspět v zahraničí?

Naše angličtina nikdy nebude znít jako od rodilého mluvčího. Ve vážné hudbě to nevádí, ale v populární ano. Ale kdokoli říká, že nemá ani cenu se pokoušet prorazit, tak podkopává sám sebe. Má to cenu a jednou se to povede. Máme spoustu skvělých muzikantů.

// Co byste si chtěl splnit?

Natočit jednu desku pro jazzový bigband. Udělal jsem si pro sebe kategorii – atomový jazz. Je to v podstatě rocková rytmika a superpřesný a výbušný bigband. Začínal jsem u Milana Svobody, natáčel s JOČRem a vždy jsem byl u vytržení. Taky byl výbornej Karel Krautgartner. Jazz je krásná věc a když hraje kapela velkobigbandové funky, úplně se pomínou. Na špici mé pyramidy v oblasti populární hudby bych dal Earth, Wind and Fire, Beatles a Jacksona. Ve vážné hudbě by to byl Igor Stravinskij. /

// Česká nekomerční, ale o to kvalitnější hudba je vesměs Popelkou.

Jana Koubková

Smrt standardizmu

Jana Koubková už léta patří k předním osobnostem českého jazzu. Zpívá od svých šesti let ve sborech, vokálních skupinách i sólově. Jako jazzová sólistka se prosadila v roce 1975 v JAZZ SANATORIU LUŽKA HULANA. Od té doby si prošla mnoha stylovými seskupeními. Od blues, swingu, mainstreamu, přes bebop, latin, free až po world-ethno a fusion.

text: PETR SOUKUP
odpovídala: JANA KOUBKOVÁ

Založila každoroční festival VOKALÍZA /1981- 2000/ pro jazzové, bluesové a rockové zpěváky. Šest let působila na Pražské státní konzervatoři v oboru interpretace. Zúčastnila se mnoha festivalů nejen v Evropě, ale i na Kubě, v Alžíru, Senegal, Pobřeží Slonoviny, Libanonu, Izraeli, Maroku... Daří se jí i jako skladatelce písní a filmové hudby. Má své pořady v rozhlase, publikuje, píše fejetony, sloupky a poezii, věnuje se však i výuce na seminářích. Vyдалa tři knížky – RECEPTY PROTI SAMOTĚ, ZUTÍ PROVÁDÍM S CHUTÍ a BÁSNĚ Z JAZZOVÉ DÁSNĚ. Jejím životním heslem je BÝT PŘIPRAVEN, TOŤ VŠE. Je zastupována OSA od roku 1987, členkou se stala v roce 2002. V databázi OSA má registrováno 206 skladeb.

// Jano, musím přiznat, že tvoje nové album Smrt standardizmu je pro mě zatím nejlepším albem letošního roku. Letos vyšlo několik opravdu dobrých alb, ale jejich obsah mě nepřekvapil. Obsah tvého alba ano, a ještě ke všemu si některé ty skladby zpívám. Jak dlouho jsi na něm pracovala?

Intenzivně asi půl roku. Vloni v létě jsem měla málo koncertů a řadu volného času, a tak jsem dala dohromady výběr svých textů z poslední doby, které si průběžně píšu a které jaksí mapují stav mé současné duše. Potěšilo mne, že texty se zalíbily mým podstatně mladším kolegům – Romanu Hampacherovi a Janu Červenkoví, s nimiž jsem spolupracovala v rámci PoeticFilharmony. A to mě správně vyhecovalo. Roman a já jsme texty obalili hudbou a CD jsme už v březnu letošního roku natočili u Faustrecords, a to během dvou dnů.

// Na albu slyším rock, blues, jazz, trochu funku, šanson a dokonce dobře rapuješ. Je album cíleno na tvé stále posluchače, nebo na jinou skupinu lidí?

Já na nikoho nic necílím! Každé moje CD je o mé momentální výpovědi. V tom je moje svoboda, kterou si s chutí preferuji a posluchači ať si to přeberou. Buď je to osloví, nebo ne... a ti, co mne znají, dobře vědí, že si u mě nemůžou být úplně jisti, s čím přijdu zase příště, a proto jsou i zvědaví...

// Baví mě i obal alba, je moderní a odvážný, nechala jsi grafičce svobodnou ruku, nebo to byly tvé nápady?

Mé nápady to nebyly, i když jsem se k nim maximálně vyjadřovala. To Iveta Kratochvílová, která už se na pár mých CD podílela, mě měla k tomu, že obal a booklet s fotkami neletí, že lepší je výtvarný, a tak nabídla koláž k mým textům a musím potvrdit, že z toho celá Smrt standardizmu má radost!

// Tvoje best of album Jazz? Oh, Yes! mělo na dnešní dobu, pro níž je typický jen malý prodej alb, značný úspěch. Víš, kolik se prodalo kusů?

V tuto chvíli ne, ale vím, že o toto dvojCD – výběr z let 1977 až 2014, je slušný zájem. A ani se nedivím. Nabízí spoustu zajímavé hudby i vynikajících muzikantů, na které jsem během té doby měla štěstí. Zrovna nedávno jsem toto CD podepisovala v Brně...

// Kupuješ si ty sama alba?

Ano. Kupuji. Jak jinak, sice o něco levněji, ale kupuji.

// Jakou hudbu, nebo koho ráda posloucháš?

Poslouchám všechno, protože mě všechno zajímá. To podle času a v jaké situaci se zrovna nacházím. Zda dopoledne u rádia se zprávami, kde mne ta hudba moc nebaví, ale zprávy ano. Ráda si pouštím Avishaie Cohena, ale i Leonarda Cohena, Cassandru Wilson, Bobbyho McFerrina, švédské e.s.t. ChetBakera, ale i Petera Lipu, Karla Růžičku, Ondřeje Kabrnu... no, mám velmi široký výběr, ale taky si pouštím často takzvanou vážnou hudbu – klasiku jako je Beethoven, Haydn, Bach, Händel...

// Která města, kromě Prahy, jsou pro tebe, co se týče koncertování, zajímavá?

Všechna města, která mne pozvou ke koncertování, jsou pro mne maximálně zajímavá! Zvláště ta, kde jsem

// OSA už má svou víceletou historii a zkušenosti, které tady nikdo v takové míře nemá.

ještě nezpívala. To je vždycky výzva. Jinak Modrý dveře v Českých Budějovicích, Parník v Ostravě, klub Paderewski v Karlových Varech, Rakovník, Český Těšín, Tábor, Havlíčkův Brod, Hradec Králové a také třeba Regensburg, kam si jezdím zazpívat s freejazzisty...

// Upřímně, kdybys neměla koncerty, dokázala by ses uživit jen jako autor?

Určitě ne. Zás takový autor nejsem, tím spíš, že se neřídím poptávkou, ale nabízím jen a jen svoje „zboží“.

// Dnes už nejen piráti by rádi zrušili OSA. Zvláště kolem voleb se to objevilo v programech i několika dalších populistických stran. Pověstí mají domněnku, že jde o nějaký úřad, který si jen pro sebe vybírá autorské odměny. Co na to říkáš?

Kdyby se zrušil OSA, bude jiná organizace, která si na svoje fungování též musí vydělat. OSA už má svou víceletou historii a zkušenosti, které tady nikdo v takové míře nemá. Má dobré kontakty s podobnými organizacemi ve světě a řekla bych, že jde cíleně s dobou a jejími proměnami.

// Co ti na OSA vadí, nebo co bys chtěla změnit?

Já zas tak hluboce nejsem schopná vidět, co by mi mělo vadit, ale na valných shromážděních OSA mně spíš vadí zbytečné hašteření mezi kolegy, místo konstruktivního myšlení a přinášení opravdových smysluplných návrhů. Vždyť je to jen na nás, jestli něco změníme nebo ne.

// Kdy jsi naposledy vystupovala v televizi?

Asi před třemi roky vznikl padesátiminutový dokument Intimní zpověď Jany K., ale teď se spíš na obrazovce objevuji kolem těch mejch sedmdesátin, že se to někde oznámí v rámci zpráv a rozhovorů. Škoda, že televize nemá zájem natočit nějaký můj živý koncert, aby

se lid dozvěděl, o čem ta Koubková vlastně je a že má kolem sebe skvělé muzikanty, se kterými děláme i koncerty pro školy atd.

// Budeš k albu točit videoklip, nebo dělat nějaké video z koncertu?

Ráda bych, ale je to hodně o penězích a energii, vše je potřeba dobře zorganizovat. Na všechno jsem sama, ale kdo ví, třeba se přihlásí nějaký sponzor, který neví, co s penězi...!

// Jaké máš vize na rok 2015?

Pracovat na svém zdraví, natočit zajímavý vinyl a pro děti vydat knížku s pexesem na téma jazz, ale i televizní večerníček o Troglodytovi...

Děkuji za rozhovor. /

FÁMY

FÁMA: **OSA je státní úřad založený v devadesátých letech.**

FÁMA:
OSA ZASTUPUJE ZPĚVÁKY A KAPELY!

FÁMA: Platím kapele, tak už **nemusím platit autorovi!**

FÁMA:
OSA JE ORGANIZACE ZALOŽENÁ ZA KOMUNISTŮ.

FÁMA:
OSA REGISTRUJE TEXTY BEZ HUDBY A BÁSNĚ.

FÁMA:
OSA VYBÍRÁ POPLATKY Z KOPIREK A TISKÁREN.

FÁMA:
Nezveřejňuje výsledky hospodaření.

FÁMA:
Zastupují jen české autory.

FÁMA: VYBÍRÁ POPLATKY.

FÁMA: ŘEDITelem OSA JE PETR JANDA.

FÁMA: TŘI TAKTY JSOU ZADARMO.

FÁMA: VYBÍRÁ POPLATKY ZA ZPÍVÁNÍ U TÁBORÁKU.

FÁMA:
Nemůžu si jako host v restauraci u kytary zazpívat svou oblíbenou písničku.

FÁMA: Musím platit i za nezastupované autory na koncertech.

FÁMA: Platím koncesionářské poplatky, tak už nemusím platit OSA.

FÁMA: Kasíruje děti ve školkách za to, že zazpívali rodičům na besídce.

FÁMA:
OSA nevyplácí autorské odměny do zahraničí.

OSA

1919

1967

1993

1999

2003

2019

KAREL HAŠLER

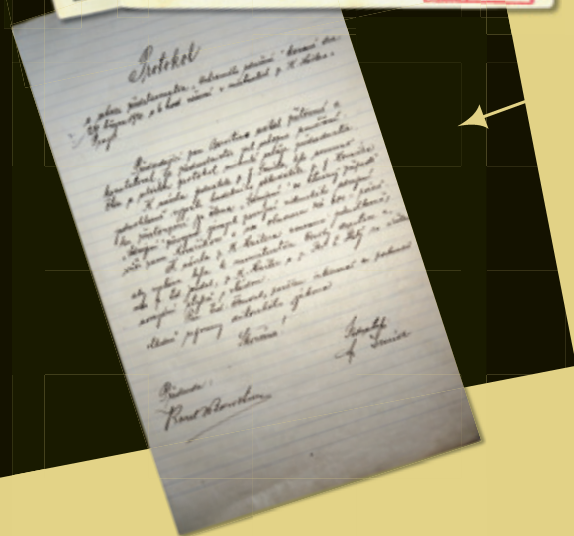
- 31. října 1879, Zlíchov – 22. prosince 1941, Mauthausen
- český písničkář, divadelní a filmový herec, textař, skladatel, spisovatel, scenárista, dramatik a režisér
- jeden ze zakladatelů OSA
- zastupován OSA od 9. října 1919
- v roce 1919 otevřel vlastní hudební vydavatelství
- Karel Hašler se kromě hudby věnoval také herectví
- hrál v Národním divadle v Brně, v divadle v Lublani
- v roce 1903 byl přijat do Národního divadla v Praze; v roce 1916 byl z ND propuštěn pro nekázeň
- pracoval jako umělecký poradce filmu Městečko na dlani, při natáčení byl zatčen gestapem

NEJZNÁMĚJŠÍ PÍSNĚ:

- TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ – 1932 - za nacistické okupace se stala druhou českou hymnou
 - PO STARÝCH ZÁMECKÝCH SCHODECH
 - PĚTATŘICÁTNIČÍ
- V databázi OSA má registrováno 685 skladeb.

ZAJÍMAVOSTI:

- než Ochranný svaz autorský získal své sídlo, konala se zasedání u Karla Hašlera doma
- již za jeho života byly podle jeho oblíbených písniček „hašlerek“ pojmenovány tvrdé bylinkovo-mentolové bonbony
- Hašlerovy písničky dosud hraje staropražská kapela Hašlerka
- jmenuje se po něm asteroid (37939) Hašler (1998 HA), objevený Lenkou Kotkovou
- při příležitosti 130. výročí jeho narození (31. října 2009) byl na Starých zámeckých schodech odhalen jeho pomník akademického sochaře Stanislava Hanzíka
- popularitu si získal nejen kvůli krásným melodiím či vyzpívané lásce k milované Praze, ale také kvůli vtipu a často i ironii aktuálních kupletů
- během I. světové války jezdil na turné po českých zemích, vystupoval také ve varieté a Vinohradech
- za druhé světové války i přes zákaz zpíval vlastenecké a protiněmecké písně

Karel Hašler

VYPLACENÉ AUTORSKÉ ODMĚNY (2013)

664 880 000 Kč

rozúčtováno mezi

120 473 zastupovaných autorů

za 400 876 hudebních děl

Kč Kč Kč

domácí autoři 5 726

V průměru na autora připadá: 5 519 Kč za rok
V průměru na skladbu připadá: 1 658 Kč za rok

REŽIJNÍ NÁKLADY OSA A MNOŽSTVÍ ZPRACOVANÝCH DAT ROČNĚ (2013)

Rok	2004	2013
Počet zpracovaných užití* skladeb	551 928 100	1 284 833 982
Náklady OSA celkem	99 054 000 Kč	146 376 000 Kč
Celkové náklady OSA na vyplacené užití díla	0,18 Kč	0,11 Kč
	17,95%	11,39%

Rok	2004	2013
Počet zpracovaných hodin hudby z TV	11 484	59 824

*užitím hudby se rozumí: prodej na CD/DVD/digitální hudby (např. iTunes), odvysílání v rozhlasu/TV, zahrání na koncertech, přehrání na licencovaných online službách (např. YouTube)

VÝDAJE OBYVATEL ČESKÉ REPUBLIKY NA AUTORSKÁ HUDEBNÍ PRÁVA A PIVO (2013)

253,20 Kč měsíčně

5,71 Kč měsíčně

Výdaje za pivo v roce 2013	za měsíc	za rok
Spotřeba piva (počítáno na 0,5 l)	24	288
Průměrný výdaj na osobu	253,20 Kč	3 038,40 Kč

Výdaje za autorská hudební práva v roce 2013	za měsíc	za rok
Průměrný výdaj na osobu	5,71 Kč	68,52 Kč

Pozn.: autorská práva hudebních autorů z ČR 720 646 268 Kč; počet obyvatel ČR 10 512 000; průměrná spotřeba piva v litrech osobu 144 l/rok; průměrná cena za lahvevé pivo v obchodech 10,55 Kč/0,5l. Zdroj: ČSÚ, Český svaz pivovarů a sladoven

KOLIK BY MUSEL AUTOR PRODAT MĚSÍČNĚ SKLADEB, ABY JEHO AUTORSKÁ ODMĚNA DOSÁHLA MINIMÁLNÍ MZDY 8 500 Kč? →

vypočteno na jednu skladbu, která má dva autory

PRODEJ NOSIČŮ¹

21 096 ks

8500 Kč / měsíc

STREAMING

1 619 047 zhlédnutí

8500 Kč / měsíc

STAHOVÁNÍ²

7 805 prodejí

8500 Kč / měsíc

VYSÍLÁNÍ V RÁDIU

22 368 x na regionálních stanicích
nebo 614 x na celoplošných stanicích

8500 Kč / měsíc

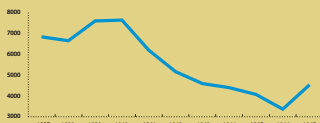
Pozn.: ¹ vypočteno za předpokladu, že autor má 1 skladbu na CD o 12 skladebách, ² vypočteno při ceně 0,99 EUR za skladbu. Všechny údaje se vztahují k roku 2013.

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ VÁŽNÉ SKLADBY PODLE VÝSLEDKŮ VÝROČNÍCH CEN OSA

Rok	Skladba	Autor
2013	Koncert pro varhany a orchestr č. 3	Jiří Teml
2012	John Thomas	Ondřej Brousek
2011	Radobyl	Vladimír Franz
2010	Song for David	Štěpán Rak
2009	Song for David	Štěpán Rak
2008	Missae Brevis	Zdeněk Pololáník
2007	Song for David	Štěpán Rak
2006	23 zátěží pro klavír	Jaroslav Šťastný
2005	Missae Brevis	Zdeněk Lukáš

NOVĚ REGISTROVANÁ HUDEBNÍ DÍLA

Databáze děl OSA nyní čítá téměř 500 000 skladeb.

VÝVOJ POČTU NOVĚ REGISTROVANÝCH DĚL 1937 – 1947

1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947
6 838	6 652	7 602	7 641	6 198	5 168	4 598	4 402	4 077	3 371	4 541

VÝVOJ POČTU NOVĚ REGISTROVANÝCH DĚL 2003 – 2013

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
9 073	10 613	11 884	12 611	11 346	10 980	10 914	13 613	12 592	12 238	13 088

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ POPULÁRNÍ SKLADBY PODLE VÝSLEDKŮ VÝROČNÍCH CEN OSA

Rok	Skladba	Autor
2013	Cesta	Richard Krajoč a Petr Harazin
2012	Srouby a matice	František Bořík, Michal Fajt, Vít Starý, Matyáš Vorda a Josef Bolan
2011	Zraccená bloudim	Peter Fider a Markéta Jakšová
2010	Láska v housce	Xindl X
2009	Tak nějak málo tancím	Richard Krajoč
2008	Kdo ví jesi!	Ota Váňa a Milan Špaček
2007	Touha	Daniel Landa
2006	1+1	Michal Hrzůz
2005	On My Head	Miroslav Chyška, Oto Klempíř a Daniel Bárta

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ AUTOŘI

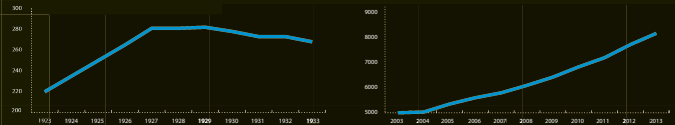
TOP 40 NEJÚSPĚŠNĚJŠÍCH SKLADATELŮ A TEXTÁŘŮ ZA POSLEDNÍCH 20 LET (abecední seznam)

- VÁCLAV BLÁHA
- ZDENĚK BOROVEC
- ALEŠ BRICHTA
- JAROSLAV CELBA
- PETR EDEN
- IVO FISCHER
- LOU FANÁNEK HAGEN
- PETR HAPKA
- MICHAL HORAČEK
- PAVEL HRUBEŠ
- MICHAL HRŮZA
- LADISLAV JACURA
- LEOŠ JANAČEK
- PETR JANDA
- EDUARD KRČMAR
- LADISLAV KUBĚŠ

- JAROSLAV KVAPIL
- ZDENĚK LIŠKA
- BOHUSLAV MARTINŮ
- IVAN MLÁDEK
- JAROMÍR NOHAVICA
- MICHAL NOVOTNÝ
- GABRIELA OSVALDOVÁ
- JOSEF PONCAR
- ZDENĚK RYTIŘ
- ERVIN SCHULHOFF
- PETR SKOUMAL
- ONDŘEJ SOUKUP
- JIRÍ SUCHÝ
- JOSEF SUK

- ZDENĚK SVĚRÁK
- KAREL SVOBODA
- MILAN ŠPALEK
- JIRÍ ŠTAHL
- JAROSLAV UHLÍŘ
- KAREL VACEK
- JAROMÍR VEJVODA
- PAVEL VRBA
- PAVEL LAHONKA ŽALMAN

ZASTUPOVÁNÍ AUTOŘI

VÝVOJ POČTU ZASTUPOVANÝCH AUTORŮ 1923 – 1933

Rok	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933
Počet zastupovaných (ke konci roku)	220	235	250	265	281	281	282	278	273	273	268

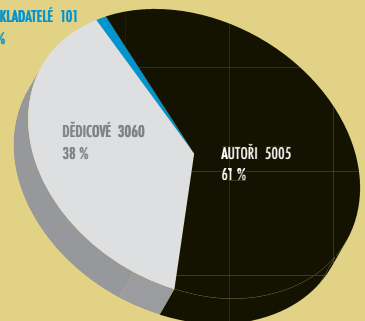
VÝVOJ POČTU ZASTUPOVANÝCH AUTORŮ 2003 – 2013

Rok	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Počet zastupovaných (ke konci roku)	5 005	5 034	5 353	5 604	5 800	6 098	6 426	6 834	7 198	7 720	8 166

OSA nyní zastupuje téměř 8 500 domácích skladatelů, textařů, nakladatelů a dědiců. A více než 1 000 000 000 z celého světa.

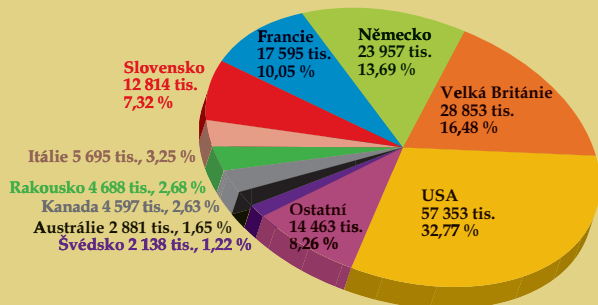
ZASTUPOVÁNÍ AUTOŘI

NAKLADATELÉ 101
1 %

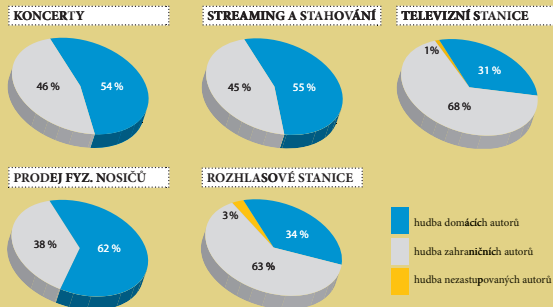
*Václav Bláha je jako jediný jak mezi nejúspěšnějšími skladateli tak textaři.

ROZÚČTOVANÉ AUTORSKÉ ODMĚNY DO ZAHRANIČÍ V ROCE 2013 NEJVĚTŠÍ ZAHRANIČNÍ PŘÍJEMCI AUTORSKÝCH ODMĚN VYBRANÝCH NA ÚZEMÍ ČR

* Ostatní – Benin, Brazílie, Burkina Faso, Dánsko, Estonsko, Ghana, Guinea, Hongkong, Chorvatsko, Indie, Indonésie, Irsko, Izrael, Jamajka, Japonsko, Kazachstán, Kongo, Korea, Kostarika, Kuba, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malawi, Mali, Nizozemsko, Pobreží slonoviny, Řecko, Senegal, Singapur, Tanzanie, Trinidad a Tobago, Togo, Uruguay

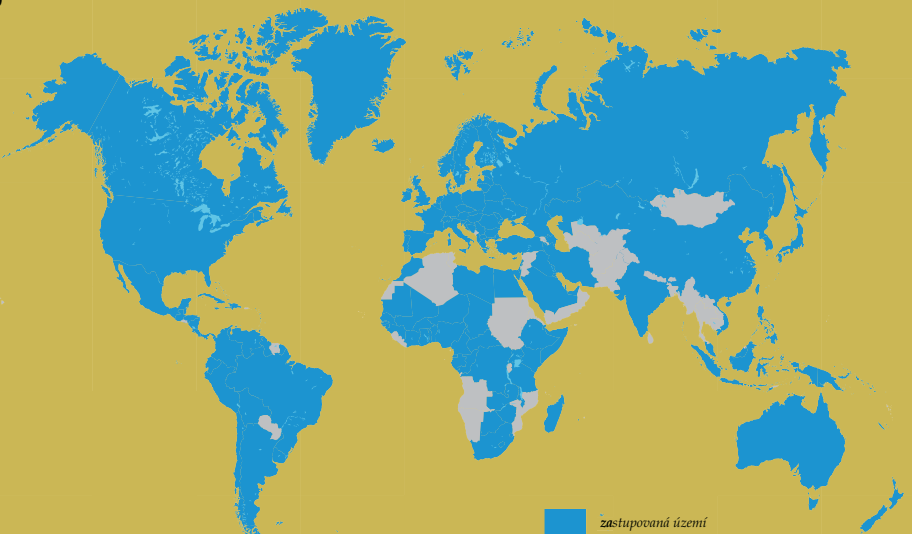
POMĚR UŽITÍ ZAHRANIČNÍHO A ČESKÉHO REPERTOÁRU V ČR V ROCE 2013

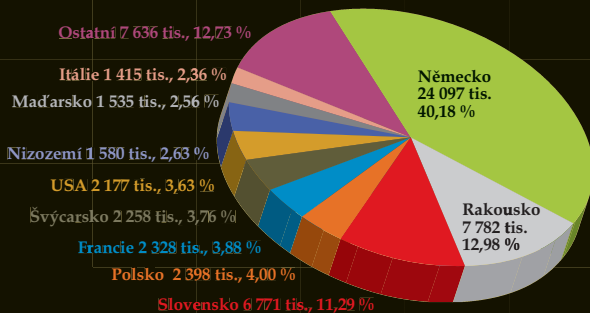
KOMPLETNÍ PŘEHLED ZAHRANIČNÍCH PARTNERSKÝCH KOLEKTIVNÍCH SPRÁVCŮ, KTERÝM JSME V ROCE 2013 ZASLALI AUTORSKOU ODMĚNU PRO JIMI ZASTUPOVANÉ NOSITELE PRÁV:

Společnost	Stát	Společnost	Stát
ABRAMUS	Brazílie	BUMA	Nizozemsko
ACAM	Kostarika	BUMDA	Mali
ACDAM	Kuba	BURIDA	Pobřeží slonoviny
ACUM	Izrael	BUTODRA	Togo
APEI	Řecko	CASH	Hongkong
AGADU	Uruguay	COMPASS	Singapur
AKK/LAA	Lotyšsko	COSGA	Ghana
AKM	Rakousko	COSOMA	Malawi
AMCOS	Austrálie	COSOTA	Tanzanie
AMRA	USA	COTT	Trinidad a Tobago
APRA	Austrálie	EAU	Estonsko
ARTISJUS	Maďarsko	GEMA	Německo
ASCAP	USA	HARRY FOX	USA
AUME	Rakousko	HDS-ZAMP	Chorvatsko
BBDA	Burkina Faso	IMRO	Irsko
BCDA	Kongo	IPRS	Indie
BGDA	Guinea	JACAP	Jamajka
BMI	USA	JASRAC	Japonsko
BSDA	Senegal	KAZAK	Kazachstán
BUBEDRA	Benin	KCI	Indonésie
MCSC	Čína	SBACEM	Brazílie
MCSK	Keňa	SCD	Chile
MCSN	Nigérie	SESAC	USA
MESAM	Turecko	SGAE	Španělsko
MUSICAU-TOR	Bulharsko	SIAE	Itálie
MUST	Tchaj-wan	SOCAN	Kanada
NCB	Skandinávie	SOCINPRO	Brazílie
PRS	Velká Británie	SODRAC	Kanada
RAO	Rusko	SOKOJ	Srbsko
SABAM	Belgie	SOZA	Slovensko
SACEM	Francie	SPA	Portugalsko
SACERAU	Egypt	STEF	Island
SACM	Mexiko	STEMRA	Nizozemsko
SACVEN	Venezuela	STIM	Švédsko
SADAIC	Argentina	SUISA	Svýcarsko
SAMRO	Jižní Afrika	TEOSTO	Finsko
SPACEM	Franc. Polynésie	TONO	Norsko
GCA	Gruzie	UACRR	Ukrajina
SAYCO	Kolumbie	UBC	Brazílie
SAZAS	Slovinsko	UCMR/ADA	Rumunsko
KODA	Dánsko	VCPMC	Vietnam
KOMCA	Korea	ZAIKS	Polsko
LATGA	Litva	ZIMRA	Zimbabwe
MCPS	Velká Británie		

OSA MĚL K 31. 12. 2013 UZAVŘENO 118 SMLUV SE 77 ZAHRANIČNÍMI AUTORSKÝMI ORGANIZACEMI PO CELÉM SVĚTĚ.

PŘÍJMY ZA DOMÁCÍ REPERTOÁR UŽITÝ ZAHRANIČÍ V ROCE 2013

JAROMÍR VEJVODA

- 28. března 1902 – 13. listopadu 1988, Zbraslav
- český hudební skladatel a kapelník
- autor po celém světě proslavené polky Škoda lásky
- zastupován OSA od 1. května 1934
- byl označován za krále dechové hudby
- stal se členem otcovy kapely, kterou po návratu z vojenské služby vedl a pro níž napsal celkem 82 skladeb; po roce 1948 ji musel opustit, kapela pokračovala pod názvem Zbraslavanka
- jeho melodie hráli i kapelníci jako Karel Vacek, Karel Vlach či Karel Valdauf

NEJZNAMĚJŠÍ PÍSNĚ:

- Škoda lásky
 - Bejvalo, bejvávalo
 - Kdyby ty muziky nebyly
 - Já ráda tancuju
 - Modré oči, proč pláčete
- V databázi OSA má registrovaných 155 skladeb.

ŠKODA LÁSKY - 1934

HUDBA: JAROMÍR VEJVODA
TEXT: VAŠEK ZEMAN

- HIT STOLETÍ
- NEJZNAMĚJŠÍ A NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ SVĚTOVÁ PÍSNÍČKA
- MÁ 14 RŮZNÝCH JAZYKOVÝCH MUTACÍ
- PŘELOŽENA DO 27 SVĚTOVÝCH JAZYKŮ

OCENĚNÍ A ZAJÍMAVOSTI

- 1938 - Zlatá deska za milión prodaných desek - Škoda lásky jako Rosamunde v nahrávce akordeonisty Willi Glahého
- 1981 - Zlatý lev - cena rádia Luxemburg a TV stanice ZDF za jednu z 20 nejúspěšnějších lidových písní
- 1987 - Poštovní razítko s názvem Beer Barrel Polka - u příležitosti 85. narozenin J. Vejvody a 60. výročí vzniku Škody lásky byl v USA vydán aršík a poštovní razítko
- 1991 - si ji prezident G. Bush senior zařadil do své knihovny
- 1995 - provázela kosmonauty raketoplánu Discovery let STS 70.
- 2000 - Hit století - Škoda lásky zvítězila v rozsáhlé anketě českého rozhlasu
- 2005 - Platinová deska Supraphon - za 44 500 prodaných nosičů
- 2007 - VSTOUPILA DO ZLATÉHO FONDU OSA
- byla použita ve filmech - např. Obecná škola, Nebeští jezdci, Atentát, Noc v Casablance a v seriálu M*A*S*H
- Generál EISENHOWER po válce navštívil Československo a prohlásil: „Tato píseň nám pomohla vyhrát válku“

JAZYKOVÉ MUTACE

ANGLICKY
Beer Barrel Polka
Roll out the Barrel
Here comes the Navy

ČESKY
Škoda lásky

DÁNSKY
Hvor er min Kone

FINSKY
Tonttujen joulupolka

FRANCOUZSKY
Frida oum Papa

ITALSKY
Rosamunda

JAPONSKY
Beer Taru polka

LOTYŠSKY
Labákie gadi
Pažarnieke un meitenes

MAĎARSKY
Sej-haj Rozi

NĚMECKY
Rosamunde
Böhmische Polka

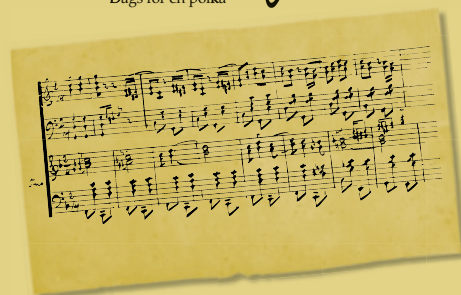
POLSKY
Banda
„My młodzi, my młodzi, nam bimber nie zaszkodzi...“
Szkoa miłości

PORTUGALSKY
Barril de Chopp

ŠPANĚLSKY
Polka del Barril
El Barrilito

ŠVÉDSKY
Ut i naturen
Dags för en polka

Jaromír Vejvoda

PROČ AUTORSKÉ PRÁVO?

Zákoník práce

- Mimo jiné chrání zaměstnance, aby dostal zaplacen za odvedenou práci.

Občanský zákoník

- Mimo jiné chrání výrobce zboží, aby dostal zaplacen za odvedenou práci.

Autorský zákon

- Autora NECHRÁNÍ, aby dostal zaplacen za pouhé odvedení práce, pouze mu dává prostor, aby obdržel odměnu v momentě, kdy někdo jeho dílo užije k obchodním nebo propagačním účelům.

1923 - Právo autorů

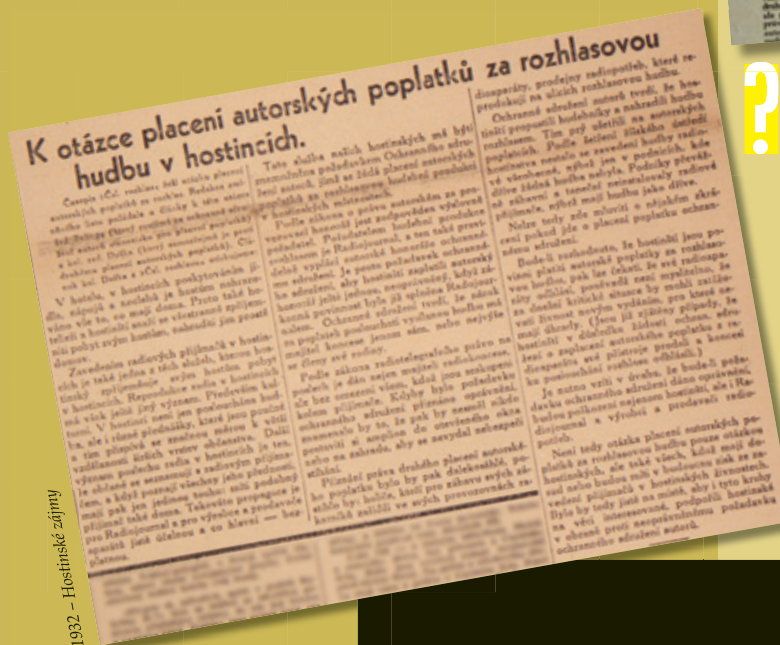
PROČ OSA?

Jako autor

- Chci mít čas na tvorbu a administrativu přenechám odborníkům.
- Nemám čas ani nástroj, jak si ohlídat užití své tvorby na území České republiky a v zahraničí.
- Chci, aby moje tvorba byla snadno a legálně dostupná všem, kteří ji chtějí používat k obchodním nebo propagačním účelům.

Jako uživatel

- Vím, že je hudba relativně levná, avšak velmi silný marketingový nástroj.
- Nemám čas uzavírat smlouvy s jednotlivými autory, ale chci užívat hudbu z celého světa legálně.
- Chci jedno kontaktní místo pro dotazy, rady a uzavírání smluv k legálnímu užití hudby.

1932 - Hostinské zájmy

MÁM PROVOZOVNU, KDE POUŠTÍM HUDBU.

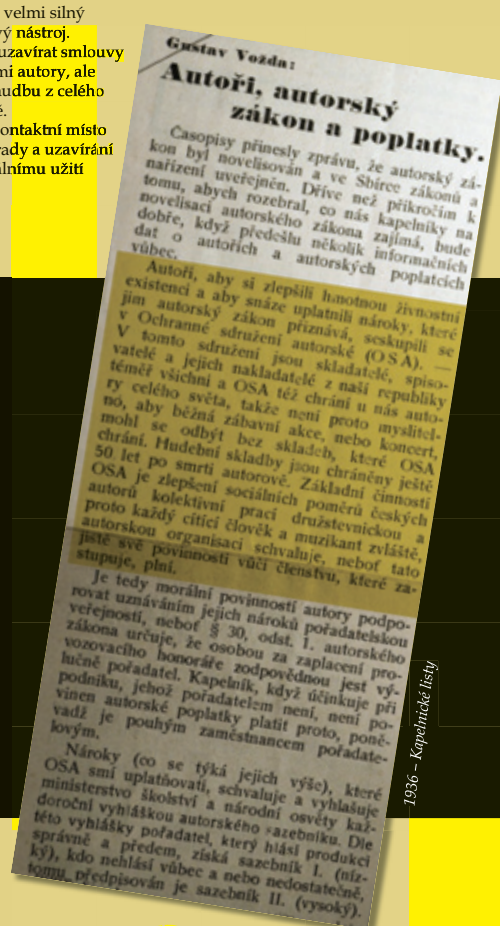
PROČ MÁM ZA NI PLÁTIT, KDYŽ RÁDIA A TELEVIZE JIŽ MAJÍ SMLOUVU S OSA A PLATÍ AUTORŮM?

Televizní, či rozhlasové stanice platí autorům za užívání jejich hudby ve svých obchodních prospěch. Podle počtu diváků či posluchačů prodávají svůj reklamní čas. Smlouva s televizí či rozhlasem nezahrnuje možnost pouštění hudby například v restauraci. Restaurace pouští hudbu k navození příjemné atmosféry. Zákazník v takové atmosféře stráví delší čas, což znamená větší pravděpodobnost, že bude ochoten utratit více svých finančních prostředků za nápoje a jídlo.

PROČ MÁM PLÁTIT ZA HUDBU JEŠTĚ 70 LET PO SMRTI AUTORA?

Znáte nějaký jiný případ, kdy po smrti člověka dojde k vyvlastnění jeho majetku, přestože má dědice?

1936 - Kapelnické listy

Viola je „Popelka“ mezi hudebními nástroji, říká skladatel a violista Jiří Kabát

Text: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ
Odpovídal: JIŘÍ KABÁT

Viola

Viola je strunný smyčcový hudební nástroj se čtyřmi strunami. V orchestru a smyčcových souborech slouží jako střední altový hlas, přičemž vyšší hlasy hrají housle a nižší violoncella kontrabasy. Viola má velmi podobnou stavbu jako housle, je jen o málo větší. Její struny jsou laděné o kvintu níže než houslové. Zvuk violy je plný a poněkud temný a melancholický. Na nejvyšší struně svým tónem částečně připomíná housle, chybí jí ale jejich světlost a brilantnost, zvukem tedy spíše připomíná hoboj. Naopak hrou na nejnižší struně c (zvláště ve forte) vydává viola divoký, téměř výhrůžný zvuk, čehož se často využívá například ve filmové hudbě nebo operách. Patří k flegmatickým nástrojům, proto se jí říká želva.

// Proč jste si jako svůj hudební nástroj zvolil právě violu? Jak probíhaly Vaše hudební začátky?

Nejprve jsem začal studovat na Pražské konzervatoři v houslové třídě Dany Vlachové. Ale pořád jsem cítil, že něco hledám. Chtěl jsem víc a vyzkoušet něco jiného. Tenkrát jsem s houslemi uspěl v soutěži Mistra J. Muziky, to byl první impuls pro změnu nástroje. O violistech se říká, že jsou to často špatní houslisti, ale po mém úspěchu v té soutěži, mne nemohl nikdo nařknout, že na housle nestačím a s čistým svědomím jsem vyměnil housle za violu. Výjimečně jsem si ji tedy zvolil sám.

// Proč říkáte výjimečně?

Hodně lidí si violu samo nevybere, ale je přijato na studium, pokud na ni hrají místo houslí. Abych to upřesnil, houslistů je mnoho a je těžší projít přijímacím

řízením. Je mnohem snazší se dostat právě na violu. Obrazně to funguje ve stylu – na housle tě nevezmeme, ale na violu ano.

// Vy jste ale studoval v houslové třídě a úspěšně, proč Vás housle nenaplňovaly? Nepřemýšlíte někdy nad tím, že jste třeba udělal chybu, když jste dostal tu šanci?

Svého rozhodnutí nelituji a jsem rád, že jsem se rozhodl dobrovolně. Mezi violisty panuje větší pohoda, mě nikdy neoslovilo „předhánění“ mezi houslisty, kdo zahraje rychleji to a to ... Jako violista jsem se také nemusel nikdy honit po konkurzech do orchestrů. Orchester není úplně můj „šálek čaje“. Člověk nemůže tak úplně do finální podoby provozované skladby zasáhnout. Mě baví tvořit a mé působení v komorních souborech je pro mě tím nejvýznamnějším.

// Takže houslisti mezi sebou soupeří? Jak je to u violistů?

Ano, je to hodně konkurenční prostředí, ale stejně jako ve všech ostatních oborech, záleží na lidech a jejich vlastnostech. U violistů závisí na tom, jak si spolu sednou, ale nikdy mezi nimi nevznikne soupeřivost, kdo sonátu zahraje rychleji nebo pomaleji. Pověštinou se všichni znají, díky tomu, že nás je méně. Nikdy by mě nenapadlo, že bych měl s někým problém. Jsem šťastný člověk, mám práci, co mě baví, skvělou rodinu, co víc bych si mohl přát?

// Co pro Vás viola znamená? Co Vám změna z houslí na violu přinesla?

Přinesla mi naplnění, živobytí a hlavně možnost vycestovat. Hned rok po mém začátku jsem dostal stipendium. Bylo to v době, kdy jsme vstupovali do EU a stipendium bylo právě pro studenty z nových členských zemí. Tehdy ještě různé erasmy a podobné programy nebyly tak dostupné. Jsem vděčný, že jsem stipendium získal a studoval jsem téměř tři roky na RCS v Glasgow. Po návratu jsem pokračoval ve studiu v Praze.

// K viole Vás dovedla škola a k hudbě Vás přivedl kdo?

Babička mě vodila do hudebky, mě to vlastně odjakživa bavilo. Tě jsem údajně ve čtyřech letech slíbil, že jednou budu hrát jako ti pánové na ČRo Vltava, kterou jsme pořád poslouchali. V rodině ale nikoho takového, kdo by byl profesionálně „trefený“ hudbou, nemám. Od mala mi ale naši pouštěli viny-

lové desky slovanských tanců, Mou vlast apod.

// Za dobu svého působení na hudebních prknech jste získal řadu ocenění, a to v Čechách i v zahraničí. Stal jste se také nejúspěšnějším skladatelem vážné hudby v rámci Výročních cen OSA za rok 2013. Jakého ocenění si nejvíce vážíte?

Záleží, jestli jako interpret nebo jako skladatel.

// Vezměme oboje.

Jako interpret si hodně vážím výhry v soutěži Beethovenův Hradec, přeci jen to bylo mé první významnější ocenění. Hrál jsem na violu teprve jeden rok a nečekal jsem, že by se mohlo takto zadařit. A jako skladatel bych uvedl 1. cenu a Grand Prize v rámci mezinárodní soutěže Antonína Dvořáka. Určitě stojí za zmínku také ocenění OSA, z něhož jsem byl udivený. Mezi oceněnými jsem čekal někoho ze starších autorů. Původně jsem myslel, že je to apríl. Samozřejmě si vážím i všech ostatních ocenění, zmínil jsem ta, která pro mě měla zvláštní význam.

// Pamatujete si na své první předání ceny?

Ano, to si určitě pamatuji. Bylo mi nějakých 18 let, byl jsem hrozně nervózní.

// Zmínil jste, že se o violistech říká, že jsou špatnými houslisty, u populární hudby jsou basáci zase špatní kytaristé.

Ano, violisti nosí tento punc a existuje na ně i řada vtípů, stejně jako na hráče na basketbalu.

// Hrajete také ve spojení s interprety z populární scény? V poslední době je velmi oblíbené brát si jako hudební doprovod na významnější koncerty z populární hudby právě kvartety či orchestrální hudební doprovod.

Měl jsem možnost si to vyzkoušet, ale nevyhledávám takové hraní.

// Jak se vlastně stavíte k populární, resp. k moderní hudbě?

Uznávám pár osobností, u kterých vidím nějakou snahu dělat hudbu dobře remeslně. Pak to oceňuji, líbí se mi to a baví mě to. Mám rád například Dana Bárta, který hudbu nedělá hloupě a prvoplánově, aby se posluchačům zavděčil a všem se jeho tvorba líbila. Jde si prostě svou cestou. Nebo třeba Bratři Ebe-

Jiří Kabát

Mezi významné české skladatele a violisty patří Jiří Kabát. Studoval na Pražské konzervatoři, nejprve v houslové třídě Dany Vlachové, ale o dva roky později přestoupil do violové třídy Jiřího Rajniše, kterou zakončil absolutoriem s orchestrem. Je absolventem Royal Conservatoire of Scotland (RCS) v Glasgow, kde získal titul Master's of Music (MMus). Jiří Kabát je členem Vlachova kvarteta Praha a souboru Barocco sempre giovane. Natáčí pro ČT, televizi Noe i Český rozhlas. Od září 2013 působí jako profesor hry na violu a odborných předmětů na Konzervatoři Pardubice. Jiří také pracuje pro švýcarské nakladatelství EMR (Editio Marc Reiff) jako aranžér. Je držitelem hned několika významných hudebních ocenění, mezi nimiž nechybí ani cena za nejúspěšnějšího skladatele vážné hudby v rámci Výročních cen OSA 2013.

// Babička mě vodila do hudebky. Té jsem údajně ve čtyřech letech slíbil, že jednou budu hrát jako ti pánové na ČRo Vltava, kterou jsme pořád poslouchali.

nové, Buty a ze světové hudby například Queeni. Projekty, které hrají tři akordy, mě moc neberou.

// Uvažoval jste někdy nad sólovým hraním?

K sólu se dostanu většinou s mým domovským „Barocem“. Měl jsem tu čest hrát i například s PKF – Prague Philharmonia, což byl zážitek. Ale jinak mne sólové ambice už trochu opouštějí. Pro mě je top hrát v kvartetu, což se mi splnilo.

// Co je pro Vás hnacím motorem při tvorbě. Za stupován OSA jste přibližně tři roky a za tu dobu máte na svém účtu příznaných 57 skladeb. To není tak málo. Kde berete inspiraci?

Začal jsem pracovat pro nakladatelství EMR, kde jde o různé úpravy, ale ne mých autorských skladeb, což bude ve výčtu také započteno. Inspiraci беру třeba ve sprše, ...je to těžké říci. Snažím se, aby má tvorba měla ducha. Považuji se za věřícího člověka. Pokud se nějaká skladba podaří a je úspěšná, neberu to tak, že jde o mou zásluhu. Když si člověk projde vývoj dějin hudby, tak víra a hudba k sobě prostě patří.

// Živí vás jen hudba?

Jsem rád, že mohu odpovědět ano. Nic kromě hudby mě zatím nepostihlo. Jak jsem již zmínil, pracuji pro švýcarské nakladatelství EMR. Od něj získávám nepřeborné množství práce, což je bezvadné. Pak učím druhým rokem violu a teorii na Konzervatoři Pardubice, to mě moc baví.

// Mnoho lidí je proti OSA, co přivedlo Vás na to, že jste se u ní registroval. Jaký je Váš názor na OSA, případně, co byste chtěl změnit?

Mě k registraci přivedl můj pan profesor Jiří Gemrot. Říkal: „už se dost často hraješ, tak ať máš aspoň na tisk partů a partitur“. Jinak, co se týče veřejného mínění a OSA, je to složité. V dnešní medializované době strašně záleží, co a jak se prezentuje. Jistě by se lidé tvářili jinak, kdyby také někdo ukázal, jaká velká práce stojí za každou skladbou, obzvláště v tzv. vážné hudbě. A že je dnes velmi složité se alespoň trochu prosadit. Je to trochu jako můj oblíbený florbal. V televizi běží zápasy, fanoušci chodí, ale hráči občas nemohou na zápas, protože je nepustí z práce.

// Čemu se ještě věnujete a kam byste se rád posunul?

Na prvním místě je samozřejmě rodina a její potřeby, na druhém dělat umění. Momentálně studuji ještě dirigování. Vyzkoušel jsem si dirigovat sbor. Spíše tedy amatérsky, to pro mě byla velká škola, ale vzhledem k rodině se tomu už tolik nevěnuji. Od školy jsem nedávno dostal možnost dirigovat Talichovu Komorní Filharmonii, z čehož jsem byl nadšený a utvrdil jsem se, že by mě to opravdu moc bavilo a rád bych se tomu jednou třeba věnoval naplno.

Přeji tedy mnoho úspěchů a děkuji za rozhovor.

www.jirikabat.cz

ANDĚLSKÁ ZUZANA

Sedmého prosince 2014 uběhne neuvěřitelných deset let od chvíle, kdy nás předčasně opustila moje velká kamarádka a kolegyně Zuzana Navarová. Vynikající zpěvačka, producentka, skladatelka a textařka, se kterou jsem na začátku osmdesátých let minulého století společně s Vítom Sázavským zakládal skupinu Nerez.

// Zuzana Navarová si získala širokou diváckou obec svým nádherným hlasem, interpretací svých i mých písniček a naprosto originálním přístupem k psaní textů a hudby.

// Zuzana Navarová si s námi již deset let zazpívat nemůže. Ale jedna věc po ní zůstává – nesmazatelná autorská stopa. Zuzaniny písničky jsou už několik „tisíc dnů mezi námi“ a my si na ni vždycky vzpomeneme „když kočky řvou...“.

Novináři se mě často ptají: jaká byla Zuzana? Je těžké popsat tak výraznou osobnost na pár řádkách. Měl jsem tu čest být jednou stranou výrazného tvůrčího trojúhelníku jménem Nerez. Zuzana Navarová a já jsme se vlastně neustále předváděli před tím třetím z nás – výborným aranžérem Vítem Sázavským. Tahle tvůrčí a zdravě si konkurující atmosféra v kapele byla hlavním motorem našeho snažení, neustálého zkoušení nových hudebních forem a hledání neotřelých aranžérských postupů. Během dvou let od vzniku kapely jsme dvakrát vyhráli festival Porta a dvakrát byli oceněni na festivalu Vokálíza. Již v těchto letech bylo naprosto jasné, kdo je hlavní osobností skupiny. Zuzana Navarová si získala širokou diváckou obec svým nádherným hlasem, interpretací svých i svých písniček a naprosto originálním přístupem k psaní textů a hudby. Teprve po pěti letech jsme se dočkali vydání prvního alba. Dlouhohrající deska Masopust měla u posluchačů velký úspěch. Toto album zásadním způsobem změnilo pohled na folkovou, či spíš akustickou hudbu u nás. Především zásluhou Zuzany se folk postupně přestěhoval od táborových ohňů do klubů a divadel.

V roce 1982 vrcholila nová vlna českého rocku, ale i v akustické hudbě se ob-

jevilo mnoho nových a výrazných osobností – Karel Plíhal, Jaromír Nohavica, Jaroslav Ježek se skupinou ČP8, skupina bratří Ebenů a Nerez se Zuzanou Navarovou. Přestože zázračný rok českého folku proběhl před více než třiceti lety, mnozí z těchto umělců dodnes s úspěchem vystupují. Zuzana Navarová si s námi již deset let zazpívat nemůže. Ale jedna věc po ní zůstává – nesmazatelná autorská stopa. Zuzaniny písničky jsou už několik „tisíc dnů mezi námi“ a my si na ni vždycky vzpomeneme „když kočky řvou...“. Já osobně si myslím, že právě tento fakt je největším vyznamenáním pro autora, který je (díky svému dílu) stále mezi námi.

K desátému výročí odchodu Zuzany Navarové jsme připravili vzpomínkové koncerty, kterých se zúčastní má skupina Neřež, historicky první slovenská Superstar Katka Koščová, Marie Rottrová, Ewa Farna, Pavlína Jišová a skupina Filip M. Výtěžek z prodeje vstupenek chceme převést na konto Sdružení pacientek s nádorovým onemocněním prsu MammaHelp. Přijďte si i vy v prosinci zavzpomínat na Zuzanu Navarovou. Anděla, jehož křídla jsou nad námi stále rozprostřena... /

ZDENĚK VŘEŠŤÁL
TEXTAŘ, SKLADATEL A ZPĚVÁK

Pár vzpomínek na krásnou práci

Na konci září zemřel Petr Skoumal. Není asi na něm, abych vypočítával, o co všechno přichází česká kultura, k tomu jsou tu povolanejší – novináři, hudební publicisté, co já vím, kdo ještě... Já mohu být osobnější.

Začali jsme spolupracovat před jedenácti lety, v roce 1983. Tehdy mi někdo pustil demosnímek s tou dneska tak slavnou písní Koleč Yesterday. A já jsem byl ohromen, něco podobného jsem v našich končinách ještě neslyšel. A ten text...

Petra Skoumala jsem pochopitelně znal z doby dvojice s Janem Vodňanským, tedy spíš jako kabaretiéra a možná i skladatele filmové a divadelní muziky. Ale tohle byla jiná káva, ten zpěv, který zpěvem byl a vlastně moc nebyl, aranžmá (mimořádně vlastně zůstalo stejné i na pozdějším studiovém snímku, který jsem už nazpíval já) mi připomínalo trochu zvuk z desek Petera Gabriela z té doby, prostě fantazie.

Pavla Šruta, který byl autorem textu, jsem znal jen jako jméno. Věděl jsem, že nějaké jeho překlady básní Roberta Gravesa zpívá Luboš Pospíšil, který v té době začínal sólovou kariéru, ale tohle... Dlouho jsem si na to netroufal, bál jsem se, že to nikdy nedokážu zazpívat tak věrohodně jako Petr. Až Láďa Kantor spolu s Honzou Hrubým, kteří se mnou rozjížděli nový projekt, mě přesvědčili, že právě tohle je ono, že takhle to má být, že to dokážu. A tak jsme začali pracovat. Petr přinesl celou řadu dalších písniček se Šrutovými texty, jednu zhudebněnou Kainarovku, a Pavel Šrut přinesl i nějaké volné, zatím nezhuďbněné texty. Začal jsem používat metodu, kterou postupoval Petr, tedy zhudebňovat hotové texty a takhle začal pracovat i Honza Hrubý, který napsal pár věcí taky a vznikla deska Koleč Yesterday, která právě slaví svou reedici po třiceti letech, pak ještě dvě další desky.

V té době jsme se s Petrem Skoumalem poznali blíž i osobně a on pro mě představoval jakousi velkou autoritu, nejenom když jsem natáčel jeho písničky a on seděl ve studiu a říkal mi: „takhle jo, a tohle ne...“ Poslouchal jsem ho, i když jsem zpíval svoje vlastní skladby. Cítil jsem v něm i velkou morálně pevnou, nesmírně vzdělanou osobnost, jejíž životní postoje v té době mě ovlivňovaly neméně, než jeho hudební vkus. Mimořádně, vkus je to, co na něm obdivuji nejvíc; vedle úžasné invence je to právě vkus, který jeho práci tak zvláště odlišuje od jiných, třeba i stejně nadaných autorů. Ta hranice se projevuje nejen ve vlastní hudbě, ale taky ve způsobu její prezentace navenek. Decentní gentlemanství, dané vzděláním, rodinnou tradicí, to je jedna z věcí, která mě na Petru Skoumalovi celou dobu fascinuje. S tím souvisí právě i jeho zvláštní smysl pro humor, naprosto civilní způsob komunikace s publikem, a to i s tím dětským, pro které taky zpíval. Ta nádherná samozřejmost, jak s dětmi na představení Kdyby prase mělo křídla hovořil jako s dospělými a ony tomu rozuměly.

Po revoluci jsme se po nějakou dobu neviděli, já jsem vězel po krk v politice. Až mě v devadesátém šestém oslovil Honza Hrubý, jestli bych mu nenazpíval něco na jeho sólovou desku, že to produkuje právě Petr Skoumal. Samozřejmě jsem souhlasil a najednou jsem dostal do ruky šest písniček s hudbou Honzy Hrubého a překvapivě s texty Petra Skoumala. A byly stejně skvělé, jako jeho hudba. Že si občas psal texty sám, to jsem věděl, koneckonců už jsem měl za

sebou i jeho píseň Zvolna společně s Helenou Arnetovou a CK Vocalem, kde byl i autorem textu, taky jsem znal jeho vlastní desky, kde zpíval svoje texty, jako třeba Počas rozpadu, Starej pán, nebo Svatý Václave, ale poprvé jsem se s ním tady setkal jako s textařem jiného skladatele. Tak vznikla společná deska Černý ovce a když jsem se pak vrátil na scénu, po sedmnácti letech jsme společně navázali na starou spolupráci i s Pavlem Šrutem a napsali a natočili desku Poprvé naposledy, kde má Petr šest skvělých písní, které významně ovlivnily můj další comeback. Tyhle písně už byly napsány přímo pro mne, stejně, jako ty dvě poslední, které jsem nazpíval na naší další desku Sto let na cestě. A tak senzační Kartáček na zuby a Stodolní, obě na texty Pavla Šruta, jsou bohužel našimi posledními společnými.

Petr Skoumal určitě někde nahoře „... sedí a poslouchá jazz, zdá se mu to, jako by to bylo dnes...“

A jestli ještě někdy vlezu do studia něco nazpívat, určitě uslyším v duchu to jeho: „takhle ne, spíš to zkus lehčeji, jo, jo, to je ono!“ Jednu jeho pecku, co se nám na poslední desku nějak nevešla, tady pořád mám, tak třeba...

MICHAL PROKOP
HUDEBNÍK, SKLADATEL,
ČLEN DOZORČÍ RADY OSA

29. 9. 2014

Vzpomínky na Skoumala

Dvojice V+S se zrodila na písničkách pro děti. Objednal si je od nás básník Pavel Šrut do svých prvních rozhlasových pohádek v roce 1963. Tou dobou však obdržel Petr i moje rané texty nepohádkové. Těmi jej zas zásoboval básník Antonín Brousek z party studentských posluchačů mých prvních, většinou soukromých performací. Za rok už jsme s prvními písničkami vystoupili v kavárně Luxor jako hosté v programu Eduarda Pergnera. V následujícím roce 1965 nás pozval Dr. Ivan Vyskočil na svůj tehdy již kultovní textappeal (on sám to slovo vynalezl) do Reduty. Tou dobou jsme také natočili naše první písničkové programy pro redakci dětí a mládeže československého rozhlasu v režii Karla Weinlicha.

// Petra jako skladatele velice bavilo mystifikačně si pohrávat s různými hudebními formami. Jeho předcházející vzdělání v oboru sbormistrovství na brněnské JAMU, mimořádná hudební paměť a znalost nejrůznějších žánrů přinášely překvapivé plody.

Rozhodující moment v dalším vývoji dvojice Vodňanský + Skoumal nastal až na jaře roku 1969. Byla to právě noc mezi Dubčekem a Husákem – noc ze 16. na 17. dubna 1969. Tehdy pořádala v klubu Savarin na Příkopěch jourfix Mladá fronta. Rozdávali tam nakladatelské ceny za rok minulý a představovali autory, kteří měli teprve vyjít. Mimo jiné připravovali k vydání moji prvotinu S úsměvem idiota. A požádali mě, abychom tam s Petrem něco zazpívali. Tak jsme tam šli s tím, že budeme ve stínu Karla Kryla. Ten tam byl pozván jako hlavní hvězda večera. V té samé edici měla vyjít též jeho prvotina. Vystoupili jsme po dvouleté pauze s těmi pár písněmi, jejichž texty byly v chystané knížce. Navíc jsme uvedli poprvé také aktuální novinky, které vznikly v oné turbulentní až výbušné atmosféře předjaří roku 1969: Jak mi dupou králíci, Maršálové a dumku Už kočovníci táhnou pokojem. Poprvé zazněly právě tam, na jourfixu v Savarinu a najednou z nás byl objev večera. Mezi pozvanými hosty byl i Jiří Šlitr. Později mi Jiří Suchý vyprávěl, jak mu po několika dnech v šatně Semaforu zpíval píseň Jak mi dupou králíci, kterou si zapamatoval na první poslech.

No a tak se stalo, že v Činoherním klubu dozávala realizace našeho prvního celovečerního programu... Navrhl jsem název S úsměvem idiota podle verše z naší swingové písně, ten samý název, který jsem zvolil i pro knížku. Petrovi se líbil. Předváděčka pro vedení divadla se odehrála dvanáctého května a za týden devatenáctého premiéra. Bylo to vždycky v pondělí. To byl totiž volný den divadla. Hráli jsme jako externisté, ve vlastní režii a v kulisách, které tam zbyly z nedělního představení. Abychom se neproducurovali po celý večer jen my dva autoři, zapojil režisér Skoumal třetího muže – Miloslava

Štibicha. On byl herec, který však do té doby dělal v Činoherním klubu převážně jen inspicienta. Jeho role v našem programu spočívala v tom, že ležel a s ležérností pro něj typickou klímal na veliké posteli, která obvykle zůstávala na scéně z předcházející inscenace Landovského hry Hodinový hoteliér.

Míša – jak jsme Štibichovi říkali – se občas probudil a mezi písněmi zarecitoval nějakou moji báseň nebo přečetl povídku, a pak si zase spokojeně zchrupnul. Aby diváci věděli, že báseň skončila, rozezněl hrající režisér Skoumal u píána zavěšený gong, což dodávalo programu vzrušující atmosféru tajemna.

V rámci své režie mě Petr instruoval, že mám zazpívat píseň podle předem sestaveného pořadí, pokud možno nezakopnout o šňůru od mikrofону, po písni se uklonit a pokud budou diváci náhodou tleskat, přiměřeně se uklonit a pak se posadit zpátky do křesla a tam čekat na předejru písně další. Tak taková byla ta Petrova režie. O to více jsem byl překvapen, když jsem se dočetl v časopise Divadlo v anketě o režii roku 1969, že podle několika renomovaných kritiků Skoumalova režie představení S úsměvem idiota zabodovala na prvním místě.

Překvapivé zážitky nás provázely už během prvních repríz v červnu 1969. Začali na nás chodit, kromě diváků námi pozvaných – tedy příbuzných a kamarádů – i normální lidé, které jsme neznali ani nezvali, a když bylo asi už po šesté vyprodáno, tak nám doklaplo, že jsme se do něčeho strefili.

Tak nečekaný ohlas se stal impulsem pro další intenzivní tvorbu. Scházeli jsme se téměř denně nad novými textovými i hudebními skicami. Byla to taková naše hra, prolínání a vzájemné rozvíjení nápadů. Petra jako skladatele velice bavilo mystifikačně

si pohrávat s různými hudebními formami. Jeho předcházející vzdělání v oboru sbormistrovství na brněnské JAMU, mimořádná hudební paměť a znalost nejrůznějších žánrů přinášely překvapivé plody. Tak třeba do Landovského Hodinového hoteliéra zhudebnil můj text Kasino-tango, který nazpíval pro tuto hru Oldřich Nový. Divákům to ve výsledku znělo jako autentické tango z třicátých let. Pamětníci premiéry S úsměvem idiota dodnes vzpomínají, jak je bavila právě ta hudební rozmanitost stylů a žánrů: jeden text

*Cha Cha Cha Cha
Slyším dona Quichota
Cha cha cha Cha
Jak se tomu chichotá ... atd*

Petr zhudebnil ve stylu chodských lidových písní (a požádal o autentický doprovod krojovaného dudáka, který se mezi námi třemi nekostýmovanými objevil jako přízrak pět minut před koncem představení a po dvouminutovém zadudání opět zmizel).

V písni Pojďte dále, svatý otče, provedeme rozbor moče, si Petr zase pohrával s klasickou formou scénického oratoria. Text Máme doma gorilu, dělá tousty na grilu, který jsem původně považoval za příhrádku na kuplet, překvapivě ztvárnil jako kolorатурní árii. Oba nás zajímala a sblížila právě ta hra s jinotaji a mystifikacemi, napříč žánry hudebními i textovými a také s asociacemi na dějiny národní i světové. Úroveň vzdělanosti našich diváků nám vycházela bohatě vstříc.

Přicházela na nás společnost, otřesená prudkým vzednutím nadějí spojovaných s Pražským jarem, a pak strmým pádem do pookupačního vlnobití fám, nadějí, depresí a posléze všeobecného marasmu. Na to jsme se nahladili sdělováním významů kódovaných přes rampu do symbolů, metafor a jinotajů. Hrálí jsme si s významovým jiskřením mezi hudbou a textem metaforických sdělení. Literární a divadelní vědci, filosofové, z nichž mnozí byli tou dobou právě vyhazováni z universit i mnozí další normalizační traumatizovaní občané nejrůznějších profesí se rádi stávali – alespoň na pár hodin v Činoherním klubu – „usmívajícími se idioty“ s radostným prožitkem vnitřní svobody, která už všude okolo povážlivě chyběla.

Později se nám svěřil jeden známý pražský psychiatr, který chodil pravidelně i s celou rodinou: „Bez vás bychom se zbláznili...“

JAN VODŇANSKÝ
TEXTAŘ, ZASTUPOVÁN OSA OD 1964
1. 10. 2014

// Přicházela na nás společnost, otřesená prudkým vzednutím nadějí spojovaných s Pražským jarem, a pak strmým pádem do pookupačního vlnobití fám, nadějí, depresí a posléze všeobecného marasmu.

Nástěnka

pro autory zastupované OSA

Na e-mail nastenka@osa.cz nám můžete zasílat vaše postřehy, novinky, úspěchy atd. Autor in je čtvrtletník, a proto je v případě upoutávky na speciální koncert apod. potřeba informovat nás se značným předstihem. Info pište stručné a jasné, popřípadě doplněné odkazem, kde se ostatní mohou dočíst více. Doporučujeme maximálně dvě věty a nikdy nezapomeňte uvést svůj podpis. Z názvů e-mailů není vždy jasné, o koho se jedná.

Těšíme se na vaše příspěvky!

OSA jedním z partnerů benefičního koncertu v tábořském divadle Oskara Nedbala

Ve čtvrtek 2. října 2014 se v Táboře uskutečnil benefiční koncert na pomoc zvířatům. Tato akce, kterou již dlouhá léta pořádá tábořská pobočka Ligy na ochranu zvířat ČR, by nebyla možná bez pochopení a pomoci partnerů a sponzorů. Jedním z nich je právě OSA. Děkujeme.

Liga na ochranu zvířat (LOZ)

Poděkování

v Praze 7. 11. 2014

Domov Sue Ryder o.p.s. je nestátní nezisková organizace, která poskytuje komplexní sociální služby seniorům a jejich rodinám.

V srpnu 2014 nám bylo přiznáno Partnerství OSA, tento projekt nám velmi pomohl k uspořádání hudební akce pro naše klienty. Velmi si toho vážíme!

Abychom mohli poskytovat sociální služby na úrovni, kterou naše zařízení považuje za standard, fungujeme na základě vícezdrojového financování. Příjmy od klientů tvoří pouze třetinu prostředků na pokrytí nákladů. Pro částečnou finanční soběstačnost provozujeme sociální podnikání, a to formou šesti dobročinných obchodů a restaurace. Díky prodeji darovaných předmětů a oblečení v obchodech můžeme spolufinancovat provoz základních sociálních služeb – pobytové a terénní.

Naše veřejná restaurace Michelský dvůr byla primárně zřízena pro přípravu pokrmů pro naše klienty a

seniory. Dotuje svým provozem náročnější přípravu různých diet i možnost širšího výběru jídel pro klienty.

Reprodukováná hudba v obou typech výše zmíněných zařízení se podílí na budování příjemné atmosféry návštěvníků, nepřímou tak ovlivňuje jejich nákupní chování.

Tímto bych rád poděkoval Vaší organizaci za výše uvedený dar, který nám pomůže v naplňování našeho poslání „šance na důstojné stáří“ a doufáme, že se naše vzájemné partnerství bude dál úspěšně rozvíjet.

Se srdečným pozdravem a díky

*Ing. Jan Dominik
vedoucí dobročinných obchodů
Domov Sue Ryder, o.p.s.*

Miloš Štědroň získal cenu Ministerstva kultury

Cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti hudby získal hudební skladatel, muzikolog a pedagog Miloš Štědroň. Ceny Ministerstva kultury se udělují od roku 2003. Mimo jiné ministerstvo oceňuje dlouhodobé umělecké zásluhy v oblasti divadla, hudby, výtvarného umění a architektury. Miloš Štědroň byl dlouhá léta spjat s brněnským divadlem Husa na provázku, je autorem například melodií z muzikálu Balada pro banditu. Jako muzikolog se zajímá zejména o hudbu 20. století. Porota vyzdvihla jeho snahu o propojování žánrů i pozornost, kterou věnuje folkloru. Je zastupován OSA od roku 1977, členem se stal v roce 1992. V databázi OSA má registrováno 1 208 skladeb.

Kapela Stromboli slaví 30 let od založení

Kultovní skupina osmdesátých let Stromboli zahraje 4. prosince 2014 v pražské O2 Areně. Půjde o jedinečný a neopakovatelný koncert oslavující 30 let od založení skupiny.

STROMBOLI „30“

Čtvrtek 4. 12. 2014 20:00 O2 Arena Praha

Vstupenky v prodeji od 9. 5. 2014 v síti Ticketportal

Stromboli vystoupí v původní sestavě v čele s jejím zakladatelem Michalem Pavlíčkem, Bárou Basíkovou, Klauďem Kryšpínem, Jiřím Veselým, Vendulou Kašpárkovou, Vilémem Čokem, Vladimírem Gumou Kulhánkem a Romanem Dragounem.

V rámci koncertu zazní průřez skladeb Michala Pavlíčka z alb Stromboli (1987), Shutdown (1989) i několik novinek. Návštěvníky čeká velkolepá show a především skvělý zážitek být u jediného vzpomínkového vystoupení Stromboli.

Šuplíky textařů

připravil: PETR SOUKUP

Vážení autoři, jsme příjemně překvapeni vaším rostoucím zájmem o zveřejnění vašich děl a děkujeme za kladné reakce na rubriku Šuplíky textařů i na celý magazín, které nám spolu s texty posíláte. Je pravidlem, že u každého autora uvádíme jen jeden text, i přesto, že nám jich posíláte vždy více najednou. Rozhodli jsme se tedy založit webovou stránku www.suplikytextaru.cz, kam budeme postupně pod vaše jména vaše texty přidávat. Dále nám je zasílejte na komunikace@osa.cz

01 Růžena Bezáková

Nebudme blázni

Nebudme blázni,
lebo svet ostane prázdny
a plný prázdnych viet.
Budme radšej krásni,
vážni, milosrdní a šťastní
na takých tisíc liet.
Nebudme prázdni,
ale plní.
Sálajme teplé človečenské vlny,
vesmír nám bude závidieť.
Možno stačí chcieť.
Ľudia! Sme zvláštni,
sme najkrajší aj strašní,
strašíme svet,
hasíme, čo nás páli, iba vlastný smäd.

02 Krakatka

Mini mini mini mini

Exhibice na ulice patří,
omrkní si zboží, dříve než ho koupíš.
Kolena se o sebe třou, bratři,
roky tráva neroste, kam v mini vstoupíš.

Ref.
Znáte paničky? Každá šatičky,
rudý lodičky a ty jen oči pouliš.
Jsou to mrkačky, panny chodičky
cool budeš, když holku v mini
plesknout toužíš.
//: Mini mini mini mini :// vytoužená,
//: Mini mini mini mini :// hyperžena.

Nohy žen jsou kráčející laně.
Kružítko, co bodnou dříve než ustoupíš.
Že maj' mini, nezlobte se na ně.
S letním vánkem na stehnech se nezasnoubíš!

Ref.
//: Znáte paničky? Každá šatičky,
rudý lodičky a ty jen oči pouliš.
Jsou to mrkačky, panny chodičky
cool budeš, když holku v mini
plesknout toužíš.
//: Mini mini mini mini :// vytoužená,
//: Mini mini mini mini :// hyperžena.://

03 Josef Vašíček

Neplač už

Chodívám krajem sem a tam,
vzpomínky jsou jako bodláčí,
nejdeš k nám, snad marně čekám,
a slzí proud tváře mi smáčí.
Tolikrát jsi chtěl se jen smát,
kde tvoje úsměvy zůstaly,
tolikrát se mnou chtěl sis hrát,
dny krásné však prchly do dále.

Ref.:
Neplač už, vždyť zítra snad
jiný bude tě mít rád,
neplač víc a zapomeň,
zítra snad se budeš smát.

Vzpomínám, když chodil jsi k nám,
kdy bývalo všechno jinačí,
sny mívám, že chceš být sám,
a má láska už ti nestačí.
Dnes nevím, kdy se to dovím,
proč nám lásku léta odvály,
marně sním, však už dlouho vím,
že mi oči pro pláč zůstaly.

Ref.:
Přestaň už na chvíličku,
v životě jsou rozcestí,
vybereš si cestičku,
dovede tě ke štěstí.

04 Ivan Blažek

Ukolébavka pro slečnu Lucy

Chodívám krajem sem a tam,
vzpomínky jsou jako bodláčí,
nejdeš k nám, snad marně čekám,
a slzí proud tváře mi smáčí.
Tolikrát jsi chtěl se jen smát,
kde tvoje úsměvy zůstaly,
tolikrát se mnou chtěl sis hrát,
dny krásné však prchly do dále.

Ref.:

Neplač už, vždyť zítra snad
jiný bude tě mít rád,
neplač víc a zapomeň,
zítra snad se budeš smát.

Vzpomínám, když chodil jsi k nám,
kdy bývalo všechno jinačí,
sny mívám, že chceš být sám,
a má láska už ti nestačí.
Dnes nevím, kdy se to dovím,
proč nám lásku léta odvály,
marně sním, však už dlouho vím,
že mi oči pro pláč zůstaly.

Ref.:

Přestaň už na chvíličku,
v životě jsou rozcestí,
vybereš si cestičku,
dovede tě ke štěstí.

05 Jan Kratochvíl

Píseň podzimu

Svá vlákna bílá, v mlhavý čas,
rozhodil vítr všude kolem nás
a krásou svou nás přivítá
podzimní den.

Ref.

V ten podzimní den odletí ptáci,
jak nádherný sen léto se ztrácí,
sám mlhavý čas pláče se brání,
ten ospalý čas žlutnoucích strání.

V ten podzimní den nebe se sníží,
v něm nad celou zem smutek se vplíží,
jas jeřabin nás leskem svým vábí,
zvuk kroků padá do listí jak do hedvábí.

Až se rozzáří zlatem v korunách,
až nám do tváří padne chlad,
tóny loučení zazní jak ve strunách,
to zem pošeptá vánku, že jde spát.

V ten podzimní den léto už končí,
snad na chvíli jen s námi se loučí.
Těm, kdo spolu jdou, v očích však září
ten tajemný, kouzelný, podzimní den.

06 Renata Duhová

Starý, popsaný dům...

Dům, oprýskaný
Má černé
Klikyháky
Na kabátku...

Já ho zažila
Milej pane
Úplně
Od začátku...

Teď už jsem stará bába
Jedno dobře vím
Po zdech se nepíše
Nepíše
Tak povězte – co s tím...?

Ňák nám svět rezaví
Jak okap dřavý
Na tomhle baráku
Na rohu
Vidět ho nemohu....

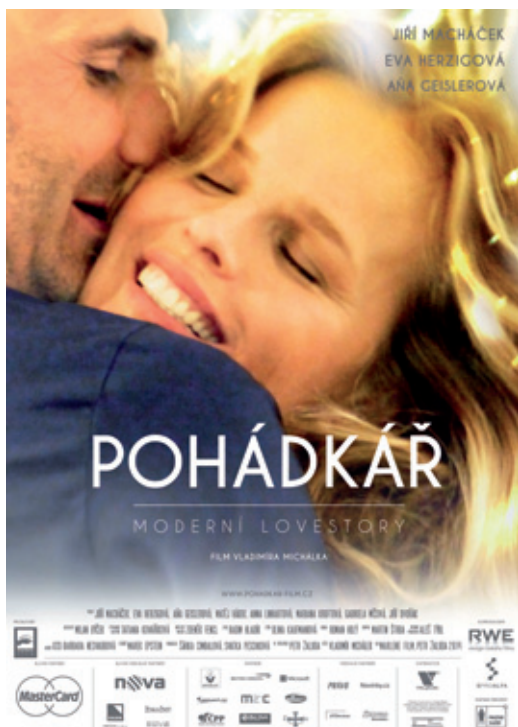
Ten dům
Není sám
Co nosí
Klikyháky
Na kabátku...

A já zažila
Jejich
Čistý tváře
Nejmiň
Od začátku...

Teď už jsem stará bába
Jedno dobře vím...
Po zdech se nepíše
Nepíše
Tak poradte – co s tím...?

Ňák nám svět rezaví
Jak okap dřavý
Na tomhle baráku
Na rohu

Dívat se – nemohu...

01 Pohádkář

V řece je nalezeno tělo neznámého muže. Při pátrání po jeho identitě se kapitán Rott (Matěj Hádek) ocitne uprostřed úplně jiného příběhu. Postupně se před ním rozehrává milostné drama hlavního hrdiny Máry/Kamila (Jiří Macháček), který si vybudoval dva souběžné životy se dvěma krásnými ženami (Eva Herzigová a Aňa Geislerová). Pro Pohádkáře jsou ženy výzvou, vášní i inspirací, jsou objektem lásky i lži, lži, kterou buduje s takovou samozřejmostí, že si ji vlastně ani neuvědomuje. Žije ve světě svého velkého živého snu, v němž je tím, kým zrovna chce být, kde platí pouze tady a teď, v němž se zapomíná, co bylo včera a nečeká na to, co bude zítra. Snu, který je tolik povznášející pro něj a tolik zničitující pro lidi, které by chtěl milovat. Film Pohádkář vypráví jedinečný, ale mnohými z nás zažívaný příběh. Příběh o touze, podvodu a věčném odpouštění. Příběh lidí ztracených v bludišti lásky, z kterého nemohou a možná ani nechtějí najít cestu. Protože láska podobně jako lež bývají slepé. Čím blíže se kapitán Rott dostává k podstatě toho, jaký Mára/Kamil byl, tím víc začíná chápat nejen to, že prostě nemohl žít jinak, než žil, ale chápe i důvody přetrvávající lásky obou jeho partnerek. A co víc, díky Márovi možná dokáže najít klíč k vyřešení vlastního života, který se mu hroutí pod rukama.

Režie: VLADIMÍR MICHÁLEK

Hudba: ROMAN HOLÝ (zastupován OSA od roku 1998, registrováno 397 hudebních děl)

02 Odborný dohled nad východem slunce

Neptrestané bezpráví přivádí do města na severu tři bývalé vězně. Kdysi je trápil stejný příslušník Státní bezpečnosti. Teď tady má hospodu.

Pánové se rozhodnou vzít zákon do vlastních rukou, aby zjistili, že pro pomstu nemají vloh... Potkávají femme fatale, které dají cit a střechu nad hlavou a ona jim za to ukáže rozdíl mezi pomstou a trestem.

Prožívají eastern.

Režie: PAVEL GÖBL

Hudba: TOMÁŠ ZÍKA

03 Místa

Drama o lásce, ztrátě a pomstě. Dvěma devatenáctiletým klukům – Adamovi (Vladimír Polívka) a Markovi (Jan Cina) – je jejich rodiště těsné, zároveň ale moc nevědí, co si se svými životy počít. V tu chvíli do jejich světa vstupuje dcera místního prominenta Anna (Johana Matoušková) a vnáší do něj tajemství, napětí a touhu. Zdánlivě nudné a usedlé město před nimi začíná odhalovat temné spodní proudy. Annin otec má navíc k dceři velmi ochranný vztah a když se trojice zaplete do konfliktu ústíciho v krvavou rvačku, usoudí, že přátelství jeho dcery s Adamem a Markem může být nebezpečné...

Místa jsou novým projektem tvůrců nejlepšího filmu roku 2010 Pouta. Děj se odehrává v 90. letech na malém městě, kde nelze dělat nic, ale zároveň i tak trochu všechno.

Režie: RADIM SPAČEK
Hudba: DAVID BOUTLER, VÁCLAV HAVELKA (zastupován OSA od roku 2008, registrováno 66 hudebních děl)

Popisy filmů jsou oficiálním textem jejich distributorů.

04 Andělé všedního dne

Našimi hrdiny jsou lidé, kteří si nechávají život prokluzovat mezi prsty. Neměli by. Pro některé z nich to totiž dneska večer skončí. A proto se v jejich blízkosti objevili andělé. Jejich podoba a názory vás asi zaskočí. Ono je to vzájemné. Lidskému oku neviditelní strážci našich osudů bývají zase pro změnu překvapení překážkami, které sobě a jim dobrovolně stavíme do cesty.

Podle mimořádného románu Michala Viewegha *Andělé všedního dne* natočila režisérka Alice Nellis originální příběh, v němž pomyslné andělské perutě nosí Marián Labuda, Vojtěch Dyk, Eliška Křenková a Vladimír Javorský. Tihle čtyři se snaží provést své lidské svěřence jejich nejtěžším dnem. Učitel autoškoly Karel (Bolek Polívka) se souží v citově prázdném manželství s Marií (Zuzana Bydžovská), které si kompenzuje sny o své studentce Ester (Klára Melíšková). Ta však právě pohřbila manžela a zatím není připravená na nové vztahové dobrodružství. Zdeněk (Václav Neuzžil) se chce dneska večer zabít, protože mu jeho kamarád Filip (Ondřej Sokol) přebíral ženu. Těžce to nenese jen on, ale i jeho esotericky založená matka (Zuzana Kronerová), která se kvůli tomu navíc rozhádala se svou nejlepší kamarádkou, výše uvedenou Marií, protože Filip je její syn. Tenhle složitý vztahový propletenec rozetne osud už za pár hodin. Přestože andělé mají být nestrannými pozorovateli, nedá jim to, aby se alespoň částečně nepokusili situaci zachránit.

Režie: ALICE NELLIS
Hudba: MICHAL NOVINSKI (zastupován SOZA, registrováno 58 hudebních děl)

A život běží dál...

a s ním i mé lásky country, swing a blues – to je nové autorské CD zpěváka a skladatele Milana Drobného, který v prosinci oslaví sedmdesáté narozeniny.

O čem je Vaše nové album? Co Vás inspirovalo k napsání skladeb?

Album pojednává z velké části o tom, co se mi v životě přihodilo, což jsou písničky s názvy Budu rád, že tě mám nebo A život běží dál. Je to také o tom, co se děje kolem nás: Bláznivý svět, Maléry blues, Když se blýská, či Táta akorát. Je i o těch, na koho vzpomínám a kdo mi chybí, například píseň pod názvem Kamarádi (č. 13). Také vzdávám hold spolužákovi z konzervatoře Petru Hapkovi a kamarádovi Zdeňku Rytířovi za píseň Půlnoční koncert, na CD je rovněž i píseň Třešňová voda s textem Pavla Vřby. Udělal jsem také tři ortodoxní blues, letitou moji lásku, zrovna jako swingové melodie, které jsem si tady dopřál.

Co chystáte v nejbližší době a kde Vás budou moct fanoušci vidět živě?

V nejbližší době mám 12. listopadu v Divadle U hasičů pro TV Barrandov večer Slavíme s... se svými hosty. A 12. prosince mě čeká koncert rovněž s hosty v kulturním domě u nás v Jirnech na Praze-východ s kapelou Faces a pak několik menších akcí jen s kytarou nebo na halfplayback a vše vyvrcholí 13. ledna velkým narozeninovým galakonzertem v pražské Lucerně s mnoha hosty a všechna doprovodí Charlie Blažek band.

Děkujeme za představení Vašeho CD a za OSA Vám přeje k narozeninám mnoho dalších tvůrčích úspěchů a hodně štěstí a zdraví.

Milan Drobný

(*8. prosince 1944) – zpěvák, skladatel a producent

Svoji zpěváckou kariéru začal v soutěži Hledáme nové talenty s písničkou od Gilberta Bécauda - V ten den, kdy se vrátil déšť. Dostal nabídku k účinkování s orchestrem Karla Krautgartnera. V hudebních programech kavárny Vltava se setkal s Karlem Gottem, s nímž v roce 1963 nastoupil do divadla Semafor. Po odchodu ze Semaforu nastoupil dráhu sólového zpěváka, vystupoval například s Country Beatem Jiřího Brabce, orchestry Karla Vlacha, Václava Hybše, Václava Zahradníka, Josefa Vobruby, Gustava Bromy nebo Ladislava Štáidla. Byl také pěveckým partnerem Yvety Simonové. V roce 1994 si producent Josef Mára vybral pro společné koncerty v Kanadě a Americe právě dvojici Yveta Simonová a Milan Drobný.

Je sám také úspěšným hudebním skladatelem, komponuje především sám pro sebe, několik písní napsal ale například pro Karla Gotta, Ivetu Bartošovou, Evu Pilarovou. Jeho skladba Šálek šípkového čaje v podání Aleše Ulma získala bronz na Bratislavské lyře. Na vlastním projektu Novopražské písničky jsou skladby i pro Hanu Zagorovou a Karla Hálu, dříve i pro Milana Chladila a Y. Simonovou.

V roce 1994 získal platinovou desku za dva milióny prodaných hudebních nosičů od vydavatelství Supraphon. Kromě Bratislavské lyry vyhrál dvakrát Děčínskou kotvu, druhé místo obsadil s vlastní skladbou Můj syn je drobný s textem Zdeňka Borovce, v Německém Erfurtu na festivalu Píseň a moře získal stříbro s vlastní skladbou Noční host (text Vladimír Poštulka). Jako jediný z našich zpěváků vyhrál festival v Jugoslávii s písní Rybářská též i jako autor, text Miroslav Černý.

Zastupován OSA od roku 1970, v databázi OSA má registrováno 161 skladeb.

01 Nekonečná jízda

Pestalozzi

Autoři: LUBOŠ GROSSMANN, PETR GARDNER, PETR GARDNER, LUCIE KLÍČKOVÁ, RADEK ŠLANGAL, HONZA HORÁČEK, PETR HUBACZ, PETR PEČENÝ

02 V hodině smrti

Lenka Dusilová a Baromantika

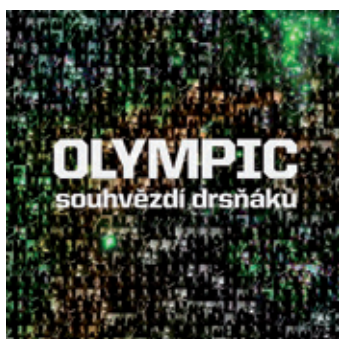
Autoři: LENKA DUSILOVÁ, BEATA HLAVENKOVÁ, PATRICK KARPENTKSI, VILIAM BÉREŠ, JUSTIN LAVASH, DAN BARTA

03 Album

Mig 21

Autoři: JIŘÍ MACHÁČEK A TOMÁŠ POLÁK

04 Souhvězdí drsňáků

Olympic

Autoři: PETR JANDA, VLASTIMIL HENYCH, PAVEL CHRASTINA, ONDŘEJ FENCL, KAREL ŠÍP, EDUARD KREČMAR, ALEŠ BRICHTA

05 Gipsy Fire

Pavel Šporcl & His Gipsy

Way Ensemble

Hudba a texty: PAVEL ŠPORCL, VLADIMIR COSMA, BÉLA BABAI, IVÓ CSÁMPAI, JOHANNES BRAHMS, ALEŠ BŘEZINA, ASTOR PIAZZOLLA

06 Rockfield

Chinaski

Autoři: MICHAL MALÁTNÝ, FRANTIŠEK TÁBORSKÝ, PAVEL GROHMAN A DALŠÍ

07 Soukromá elegie

Luboš Pospíšil a 5P

Autoři: LUBOŠ POSPÍŠIL, ONDŘEJ FENCL, MICHAL HRŮZA, PAVEL ŠRUT, TOMÁŠ BELKO, PEPA LÁBUS, JAN SAHARA HEDL

08 Jupí – hodina zpěvu

Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

Autoři: ZDENĚK SVĚRÁK A JAROSLAV UHLÍŘ

09 Kusy

Zuby Nehty

Autoři: HANA ŘEPOVÁ, MARKA MÍKOVÁ, KATEŘINA JIRČÍKOVÁ, ALICE FLESAROVÁ, PAVLA SLABÁ

10 Made in China

Mňága a Žďorp

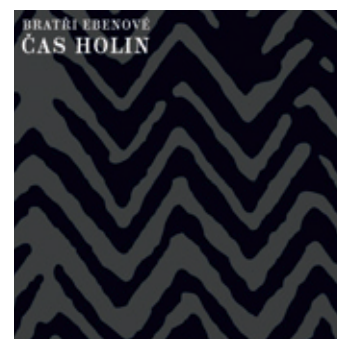
Autor: PETR FIALA

11 Mezi lopatky

Kieslowski

Autoři: MARIE KIESŁOWSKI, DAVID POMAHAČ

12 Čas holin

Bratři Ebenové

Autoři: MAREK EBEN, VÍTĚZSLAV NEZVAL

13 Thank You

Sarah and the Adams

Autoři: ŠÁRKA ADÁMKOVÁ, LUCIEN ZELL

14 Zpívá Ježka, Voskovce a Wericha

Ondřej Ruml

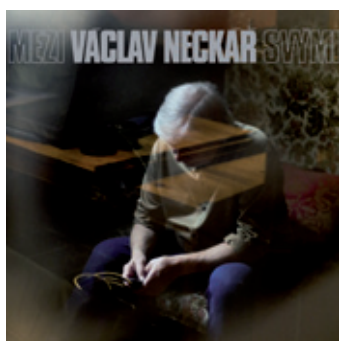
Autoři: JAROSLAV JEŽEK, JIŘÍ VOSKOVEC, JAN WERICH

15 S pomocí přátel

Karel Gott

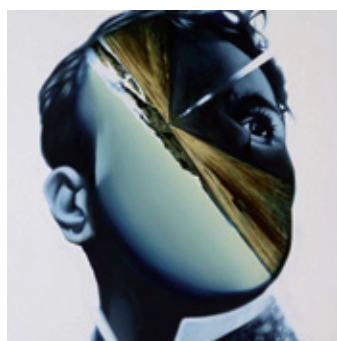
Autoři: KAREL ŠÍP, RADEK BANGA, BRATŘI ORMOVÉ, PAVEL VRBA, LUBOŠ ZEMAN, VAŠO PATEJDL, MICHAL DAVID, PETR BENDE, TOMÁŠ ROREČEK, VIKTOR DYK, MICHAL MALÁTNÝ, MARTIN CHODÚR, PETR CHMELA, DALIBOR CIDLINSKÝ, EDUARD KREČMAR, BORIS URBÁNEK, RADOVAN ŠTASTNÝ, OLGA LOUNOVÁ, ONDŘEJ BRZBOHATÝ

16 Mezi svými

Václav Neckář

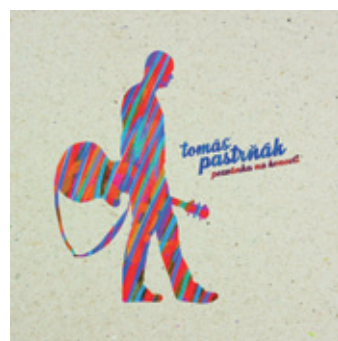
Autoři: JIŘÍ HRADIL, MARDI, FILIP DVOŘÁK, MAREK DOUBRAVA, JAROMÍR ŠVEJDÍK, DUŠAN NEUWERTH, ALENA RYTÍŘOVÁ, EDUARD KREČMAR, VÁCLAV KOPTA A DALŠÍ

17 Morphosis

Boris Carloff

Autor: BORIS CARLOFF

18 Pozvánka na koncert

Tomáš Pastrňák

Autoři: TOMÁŠ PASTRŇÁK A IGOR MALIEVSKY

†

Václav Hálek

Josef Hrnčíř

Josef Jína

Oldřich F. Korte

Martin Koubek

Jiří Kratochvíl

Emanuel Liška

Josef Miklík

František Pok

Jindřich Pokorný

Marie Salčáková

Petr Skoumal

František Trnka

Antonín Tučapský

František Vlček

Karel Zelenka

Úmrtí oznámená v období
od 9. 7. 2014 do 22. 10. 2014

Tučně vyznačená jména:
zesnuli byli členy OSA.

Placka versus nula – jedničky

Veřejnost občas dává OSA nálepku jakéhosi zbytečného prostředníka, neřku-li parazita, který prodražuje celý systém prodeje hudby. Dnes se zaměřím na obchodní modely prodeje hudebních nahrávek a na úvahu, pro koho jsou tyto modely výhodné. Dá se říci, že rozlišujeme tři základní modely: prodej na nosičích, prodej nahrávek v podobě digitálních souborů a tzv. streamovací služby.

Hudební nosiče prošly vývojem od vinylů přes magnetofonové pásky až po kompaktní disky známé pod zkratkou CD. Prodeje hudebních nahrávek zaznamenaly největší boom právě na nosiči CD. Díky skladnosti a především průlomové kvalitě zvuku si lidé nejen kupovali nové hudební projekty, ale zpravidla si obměnili svoji domácí hudební sbírku vinylů nebo kazet. Tento fakt znamenal „zlatou“ éru prodeje, které kulminovaly v polovině 90. let. Hudební průmysl trošku podlehl tomuto optickému klamu. Cena jednoho „cédečka“ se na pultě pohybovala kolem šesti set a více korun.

V diskusích často slyším, že to byl právě OSA, který se podílel na prodražování hudebních nahrávek a výrazně tak přispěl k tomu, že lidé začali hudbu kopírovat a sdílet na internetu. Pojďme se tedy podívat o kolik OSA prodražil album při ceně 600,- Kč na pultě v obchodě.

Autorská odměna až do letošního roku byla celosvětově stanovena ve výši 9,009% z tzv. „první prodejní ceny“ alba, nikoliv z ceny alba v obchodě. I ve „zlaté“ éře, kdy se cena alba v obchodě pohybovala okolo 600,- Kč, se první prodejní cena pohybovala okolo 200,- Kč. V tabulce níže je příklad detailního rozpadu částky 600,- Kč, za kterou se album prodalo. Autorská odměna pro všechny autory na albu po odečtení režie OSA činila 16,64 Kč, režie OSA v takovém případě byla 1,45 Kč a zbývající část, tj. 581,91 Kč, si rozdělili ostatní hráči na trhu jako prodejci, vydava-

telé a interpreti. Jinými slovy: OSA prodražil album v ceně 600,- Kč v obchodě o jednu korunu a 45 haléřů.

maloobchodní cena	600,00 Kč
první prodejní cena alba (PPC)	200,00 Kč
OSA inkasuje 9,009 % z PPC	18,09 Kč
Režie OSA = 8 %	1,45 Kč
autorská odměna pro všechny autory na albu	16,64 Kč
počet skladeb na albu	12
počet autorů na albu	24
autorská odměna na jednoho autora	0,69 Kč

Dnešní situace není o mnoho lepší. Nabízím další ilustrativní příklad, kdy cena alba se dnes pohybuje okolo 300,- Kč, avšak první prodejní cena, ze které se vypočítává autorská odměna pro autory, klesla na cenu okolo 120,- Kč.

maloobchodní cena	300,00 Kč
první prodejní cena alba (PPC)	120,00 Kč
OSA inkasuje 9,009 % z PPC	10,81 Kč
Režie OSA = 8 %	0,86 Kč
autorská odměna pro všechny autory na albu	9,95 Kč
počet skladeb na albu	12
počet autorů na albu	24
autorská odměna na jednoho autora	0,41 Kč

// Jinými slovy: OSA prodražil album v ceně 600,- Kč v obchodě o jednu korunu a 45 haléřů.

Dnes se hudební nahrávky neprodávají pouze na nosičích, ale také jako digitální soubory. Jak se dělí trh při prodeji hudby například přes služby jako iTunes nebo Supraphonline.cz?

cena skladby*	0,99 Euro
cena skladby	27,23 Kč
OSA inkasuje 8% z prodané skladby	2,18 Kč
Režie OSA = 10%	0,22 Kč
autorská odměna pro všechny autory	1,96 Kč
počet skladeb	1
počet autorů na skladbě	2
autorská odměna na jednoho autora	0,98 Kč

* Pro přepočítání Euro na Kč byl použit kurz 27,50 Kč = 1 Euro

Z tabulky je patrné, že prodej hudby v digitální podobě je pro autory výhodnější než prodej nosičů. Z pohledu celkových prodejů jsou však pro autory nebo kapely méně zajímavé, neboť zákazník si nemusí kupovat celá alba, ale jednotlivé skladby. Čísla však jednoznačně demonstrují, že cenu hudební nahrávky OSA „prodrazuje“ o 22 haléřů, neboli o 0,8%.

Naprosto tristní situace je u dnes popularizovaných předplatitelských streamovacích služeb jako Spotify, Deezer a podobně. Obchodní model je maximálně komfortní pro zákazníka, ale není vůbec zajímavý pro autory a kapely. Jediným, kdo na těchto službách generuje nezanedbatelné příjmy, jsou vydavatelé. Kladete si otázku, proč je tomu tak? Předplatitel služby si může přehrávat libovolný počet skladeb, které jsou v rámci služby dostupné. Zatímco autor a kapela soutěží s dalšími milióny skladeb z celého světa o to, zda bude jejich skladba takovým předplatitelem vůbec přehrána a kolikrát, vydavatelé „postačí“ mít co nejvíce kapel ve svém portfoliu a spoléhat na to, že jeho podíl na trhu se odrazí v jeho příjmech z dané služby. Následující tabulka

prezentuje, jak může vypadat ekonomika takové služby. Vyjděme ze situace, kdy předplatitel služby si denně přehraje 10 unikátních skladeb, tj. za měsíc celkem 300.

Předplatné*	5,99 Euro
předplatné	165,00 Kč
OSA inkasuje 10% z předplatného	16,50 Kč
Režie OSA = 10%	1,65 Kč
autorská odměna pro všechny autory	14,85 Kč
počet přehraných skladeb předplatitelem	300
počet autorů u přehraných skladeb	600
autorská odměna na jednoho autora	0,03 Kč

* Pro přepočítání Euro na Kč byl použit kurz 27,50 Kč = 1 Euro

Kolik si ilustrativně strhne OSA od každého autora na svoji režii?

	autorská odměna autora (netto)	režie OSA z autorské odměny autora
prodej CD	0,41 Kč	0,03 Kč
prodej digitálních souborů	0,98 Kč	0,11 Kč
streamovací služby	0,02 Kč	0,00003 Kč

Přeji vám klidný a krásný advent.

Přeji vám krásné letní dny
Roman Strejček
předseda představenstva OSA

// Naprosto tristní situace je u dnes popularizovaných předplatitelských streamovacích služeb jako Spotify, Deezer a podobně. Obchodní model je maximálně komfortní pro zákazníka, ale není vůbec zajímavý pro autory a kapely. Jediným, kdo na těchto službách generuje nezanedbatelné příjmy, jsou vydavatelé.

MYSLÍME **NA** HUDBU

WE THINK **OF** MUSIC

OSA - Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, z. s.

www.osa.cz